

Επίσημη Εφημερίδα L 310

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

48ο έτος
25 Νοεμβρίου 2005

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Οδηγία 2005/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών ⁽¹⁾ 1
- ★ Οδηγία 2005/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την έγκριση τύπου οχημάτων με κινητήρα όσον αφορά τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησής τους, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου 10
- ★ Οδηγία 2005/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την ενίσχυση της ασφαλείας των λιμένων ⁽¹⁾ 28

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΟΔΗΓΙΑ 2005/56/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 2005

για τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 44,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Υφίσταται ανάγκη συνεργασίας και αναδιοργάνωσης μεταξύ των ευρωπαϊκών κεφαλαιουχικών εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών. Ωστόσο, οι εν λόγω εταιρείες αντιμετωπίζουν πολυάριθμες διοικητικές και νομικές δυσχέρειες εντός της Κοινότητας ως προς τις διασυνοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών. Για την εξασφάλιση της ολοκλήρωσης και της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, καθίσταται επομένως αναγκαία η θέσπιση κοινοτικών διατάξεων για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών συγχωνεύσεων μεταξύ κεφαλαιουχικών εταιρειών διαφόρων μορφών τις οποίες διέπει η νομοθεσία διαφορετικών κρατών μελών.
- (2) Η παρούσα οδηγία διευκολύνει τη διασυνοριακή συγχώνευση των κατά την έννοιά της κεφαλαιουχικών εταιρειών. Οι νομοθεσίες των κρατών μελών πρέπει να επιτρέπουν τη διασυνοριακή συγχώνευση εθνικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με κεφαλαιουχική εταιρεία από άλλο κράτος μέλος, εφόσον η εθνική νομοθεσία των οικείων κρατών μελών επιτρέπει τις συγχωνεύσεις μεταξύ των συγκεκριμένων μορφών εταιρειών.

(3) Προκειμένου να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι, εφόσον η παρούσα οδηγία δεν προβλέπει διαφορετικά, για κάθε εταιρεία που μετέχει σε διασυνοριακή συγχώνευση, καθώς και για κάθε τρίτο ενδιαφερόμενο, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις και διατυπώσεις της εθνικής νομοθεσίας που θα εφαρμόζονταν σε περίπτωση εθνικής συγχώνευσης. Οι διατάξεις και διατυπώσεις της εθνικής νομοθεσίας στις οποίες παραπέμπει η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εισάγουν περιορισμούς της ελευθερίας εγκατάστασης ή της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων, εκτός εάν περιορισμοί αυτής της φύσεως δικαιολογούνται βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ιδίως για λόγους δημοσίου συμφέροντος, είναι δε αναγκαίοι για την εκπλήρωση των επιτακτικών αυτών λόγων δημοσίου συμφέροντος και αναλογικοί προς αυτούς.

(4) Το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης πρέπει να καταρτίζεται υπό τους ίδιους όρους για όλες τις ενδιαφερόμενες εταιρείες στα διάφορα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διευκρινισθεί το ελάχιστο περιεχόμενο του κοινού αυτού σχεδίου, αφήνοντας όμως τις ενδιαφερόμενες εταιρείες ελεύθερες να συμφωνούν άλλα στοιχεία του σχεδίου.

(5) Για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, σκόπιμο είναι, για καθεμία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται, αμφότερα το σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης και η ολοκλήρωση της διασυνοριακής συγχώνευσης να αποτελούν αντικείμενο δημοσιότητας στο ειδικό δημόσιο μητρώο.

(6) Η νομοθεσία όλων των κρατών μελών θα πρέπει να προβλέπει τη σύνταξη, σε εθνικό επίπεδο, έκθεσης σχετικής με το σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης από έναν ή περισσότερους εμπειρογνώμονες για καθεμία από τις εταιρείες που συγχωνεύονται. Για να περιορίζονται τα έξοδα των εμπειρογνομόνων στο πλαίσιο διασυνοριακής συγχώνευσης, ενδείκνυται να προβλεφθεί η δυνατότητα σύνταξης ενιαίας έκθεσης για όλους τους εταίρους των εταιρειών που μετέχουν στην επιχείρηση διασυνοριακής συγχώνευσης. Το κοινό σχέδιο της διασυνοριακής συγχώνευσης εγκρίνεται από τη γενική συνέλευση εκάστης των εν λόγω εταιρειών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 της 30.4.2004, σ. 43.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαΐου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2005.

- (7) Προκειμένου να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι ο έλεγχος της ολοκλήρωσης και της νομιμότητας της διαδικασίας λήψης των αποφάσεων εκάστης των συγχωνευομένων εταιρειών θα πρέπει να πραγματοποιείται από την αρμόδια εθνική αρχή για έκαστη των εταιρειών, ενώ ο έλεγχος της ολοκλήρωσης και της νομιμότητας της διασυνοριακής συγχώνευσης θα πρέπει να πραγματοποιείται από την εθνική αρχή που θα είναι αρμόδια για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση. Η εν λόγω εθνική αρχή μπορεί να είναι δικαστήριο, συμβολαιογράφος ή κάθε άλλη αρμόδια αρχή που ορίζεται από το οικείο κράτος μέλος. Θα πρέπει επίσης να καθοριστεί το εθνικό δίκαιο βάσει του οποίου προσδιορίζεται η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυνοριακή συγχώνευση, δεδομένου ότι αυτό είναι το δίκαιο που διέπει την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση.
- (8) Για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, ενδείκνυται να προσδιορίζονται οι νομικές επιπτώσεις της διασυνοριακής συγχώνευσης, και τούτο κατά περίπτωση, δηλαδή αναλόγως του αν η εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση είναι εταιρεία απορροφούσα ή νέα εταιρεία. Με μέλημα την ασφάλεια δικαίου, δεν θα πρέπει να είναι δυνατή η κήρυξη ακυρότητας διασυνοριακής συγχώνευσης μετά την ημερομηνία κατά την οποία η συγχώνευση αρχίζει να παράγει αποτελέσματα.
- (9) Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει την εφαρμογή της νομοθεσίας για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, τόσο σε κοινοτικό επίπεδο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 139/2004 ⁽¹⁾, όσο και σε επίπεδο κρατών μελών.
- (10) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την κοινοτική νομοθεσία που διέπει τους πιστωτικούς ενδιαιμέσους και άλλες χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις, ούτε τους εθνικούς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με την κοινοτική αυτή νομοθεσία.
- (11) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη νομοθεσία των κρατών μελών κατά την οποία πρέπει να δηλώνεται ο τόπος της κεντρικής διοίκησης ή της κύριας εγκατάστασης της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση.
- (12) Τα δικαιώματα των εργαζομένων πέραν των δικαιωμάτων συμμετοχής θα πρέπει να συνεχίσουν να διέπονται από τις εθνικές διατάξεις που μνημονεύονται στην οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, σχετικά με τις ομαδικές απολύσεις ⁽²⁾, στην οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, σχετικά με την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης

επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων ⁽³⁾, στην οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για τη δημιουργία ενός γενικού πλαισίου ενημέρωσης και διαβουλεύσεων με τους εργαζόμενους εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽⁴⁾, καθώς και στην οδηγία 94/45/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1994, σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκής επιτροπής επιχειρήσεων, ή μιας διαδικασίας στους κόλπους των επιχειρήσεων κοινοτικών διαστάσεων και των ομίλων επιχειρήσεων κοινοτικών διαστάσεων, με σκοπό την ενημέρωση και τις διαβουλεύσεις με τους εργαζόμενους ⁽⁵⁾.

- (13) Εάν οι εργαζόμενοι έχουν δικαιώματα συμμετοχής σε μια από τις συγχωνευόμενες εταιρείες υπό τους όρους της παρούσας οδηγίας και εάν το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει την καταστατική της έδρα η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση δεν προβλέπει το ίδιο επίπεδο συμμετοχής με αυτό που ισχύει στις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες, περιλαμβανομένων των επιτροπών του εποπτικού συμβουλίου που διαθέτουν εξουσία λήψης αποφάσεων, ή δεν προβλέπει τα ίδια δικαιώματα για τους εργαζόμενους των εγκαταστάσεων που προκύπτουν από τη διασυνοριακή συγχώνευση, η συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση και η συμμετοχή τους στον καθορισμό των δικαιωμάτων αυτών πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ρυθμίσεων. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνονται ως βάση οι αρχές και οι διαδικασίες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) ⁽⁶⁾, καθώς και της οδηγίας 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων ⁽⁷⁾, με την επιφύλαξη, ωστόσο, των τροποποιήσεων που κρίνονται αναγκαίες λόγω του γεγονότος ότι η προκύπτουσα εταιρεία θα υπόκειται στην εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η καταστατική της έδρα. Τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2001/86/ΕΚ, να εξασφαλίζουν την ταχεία έναρξη διαπραγματεύσεων κατά το άρθρο 16 της παρούσας οδηγίας, με στόχο την αποφυγή περιττών καθυστερήσεων των συγχωνεύσεων.
- (14) Για τον προσδιορισμό του επιπέδου συμμετοχής των εργαζομένων που ισχύει στις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες, θα πρέπει να λαμβάνεται επίσης υπόψη την αναλογία εκπροσώπων των εργαζομένων μεταξύ των εταίρων

⁽³⁾ ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 29.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 254 της 30.9.1994, σ. 64· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/74/ΕΚ (ΕΕ L 10 της 16.1.1998, σ. 22).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 885/2004 (ΕΕ L 168 της 1.5.2004, σ. 1).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 22.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ L 24 της 29.1.2001, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 225 της 12.8.1998, σ. 16.

της ομάδας που διευθύνει τις παραγωγικές μονάδες της επιχείρησης, εφόσον προβλέπεται η εν λόγω εκπροσώπηση.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

- (15) Δεδομένου ότι ο στόχος της προτεινόμενης δράσης, ήτοι η θέσπιση κανονιστικών διατάξεων με κοινά στοιχεία εφαρμοστέα σε διεθνικό επίπεδο, δεν μπορεί να επιτευχθεί σε επαρκή βαθμό από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων της προτεινόμενης δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (16) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽¹⁾, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιήσουν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε κάθε συγχώνευση κεφαλαιουχικών εταιρειών οι οποίες έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας, υπό τον όρο ότι τουλάχιστον δύο από τις εταιρείες αυτές διέπονται από το δίκαιο διαφορετικών κρατών μελών (εφεξής: «διασυνοριακή συγχώνευση»).

1. ως «κεφαλαιουχική εταιρεία» (εφεξής: «εταιρεία») νοείται:
 - α) εταιρεία κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ⁽²⁾, ή
 - β) εταιρεία μετοχικού κεφαλαίου που διαθέτει νομική προσωπικότητα, κατέχει χωριστά περιουσιακά στοιχεία, τα οποία είναι και τα μόνα που καλύπτουν τυχόν οφειλές της εταιρείας, και υπόκειται σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία σε όρους εγγύησης όπως αυτοί που προβλέπει η οδηγία 68/151/ΕΟΚ για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων.
2. ως «συγχώνευση» νοείται η πράξη με την οποία:
 - α) μία ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν κατά τη διάλυσή τους χωρίς εκκαθάριση όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, του ενεργητικού και του παθητικού, σε άλλη, προϋπάρχουσα εταιρεία —την απορροφούσα εταιρεία— ως αντάλλαγμα για τη διάθεση στους εταίρους τους τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου της εν λόγω άλλης εταιρείας και, ενδεχομένως, εξοφλητικού ποσού σε μετρητά μη υπερβαίνουν το 10 % της ονομαστικής αξίας ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των εν λόγω τίτλων ή μεριδίων· ή
 - β) δύο ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν κατά τη διάλυσή τους χωρίς εκκαθάριση όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, του ενεργητικού και του παθητικού, σε εταιρεία την οποία συνιστούν —τη νέα εταιρεία— ως αντάλλαγμα για τη διάθεση στους εταίρους τους τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου της νέας εταιρείας και, ενδεχομένως, εξοφλητικού ποσού σε μετρητά μη υπερβαίνουν το 10 % της ονομαστικής αξίας ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας αυτών των τίτλων ή μεριδίων· ή
 - γ) μία εταιρεία μεταβιβάζει κατά τη διάλυσή της χωρίς εκκαθάριση όλα τα περιουσιακά της στοιχεία, του ενεργητικού και του παθητικού, στην εταιρεία που κατέχει όλους τους τίτλους ή μερίδια του εταιρικού της κεφαλαίου.

(²) Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ L 65 της 14.3.1968, σ. 8). οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 2003.

(¹) ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

Άρθρο 3

Περαιτέρω διατάξεις σχετικά με το πεδίο εφαρμογής

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2 σημείο 2, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης στις διασυνοριακές συγχωνεύσεις, εφόσον η νομοθεσία ενός τουλάχιστον από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιτρέπει το ενδεχόμενο το προβλεπόμενο στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχεία α) και β), εξοφλητικό ποσό σε μετρητά να υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων ή μετοχών που αντιπροσωπεύουν το κεφάλαιο της εταιρείας που προέκυψε από τη διασυνοριακή συγχώνευση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μην εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία στις διασυνοριακές συγχωνεύσεις στις οποίες μετέχει συνεταιριστική/συνεργατική εταιρεία, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η συνεταιριστική εταιρεία εμπίπτει στον ορισμό της κεφαλαιουχικής εταιρείας του άρθρου 2 σημείο 1.

3. Η παρούσα οδηγία δεν έχει εφαρμογή στις διασυνοριακές συγχωνεύσεις στις οποίες μετέχει εταιρεία η οποία έχει ως αντικείμενο τη συλλογική επένδυση κεφαλαίων που παρέχονται από το κοινό, λειτουργεί βάσει της αρχής της διασποράς των κινδύνων και τα μερίδια της οποίας, εφόσον το ζητήσουν οι κάτοχοί τους, εξαγοράζονται ή εξοφλούνται, άμεσα ή έμμεσα, από τα περιουσιακά στοιχεία της εν λόγω εταιρείας. Οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει η εν λόγω εταιρεία προκειμένου να διασφαλίσει ότι η χρηματιστηριακή αξία των μεριδίων της δεν αποκλίνει σημαντικά από την καθαρή αξία του ενεργητικού της λογίζονται ως ισοδύναμες με εξαγορά ή εξόφληση.

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις διασυνοριακών συγχωνεύσεων

1. Εκτός αντίθετης διάταξης της παρούσας οδηγίας:

- α) οι διασυνοριακές συγχωνεύσεις είναι δυνατές μόνο μεταξύ μορφών εταιρειών οι οποίες επιτρέπεται να συγχωνευθούν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των οικείων κρατών μελών, και
- β) εταιρεία που συμμετέχει σε διασυνοριακή συγχώνευση συμμορφούται προς τις διατάξεις και διατυπώσεις της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπόκειται. Η νομοθεσία κράτους μέλους που επιτρέπει στις εθνικές του αρχές να αντιτίθενται σε δεδομένη εσωτερική συγχώνευση για λόγους δημοσίου συμφέροντος εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση διασυνοριακής συγχώνευσης εάν μία τουλάχιστον από τις συγχωνευόμενες εταιρείες υπόκειται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται εφόσον έχει εφαρμογή το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004.

2. Οι διατάξεις και διατυπώσεις της παραγράφου 1 στοιχείο β) περιλαμβάνουν ιδίως τη διαδικασία λήψης των αποφάσεων που αφορούν τη συγχώνευση και, λαμβανομένου υπόψη του διασυνοριακού χαρακτήρα της συγχώνευσης, την προστασία των πιστωτών των συγχωνευόμενων εταιρειών, των ομολογιούχων και των κομιστών τίτλων ή μετοχών καθώς και των εργαζομένων σε ό,

τι αφορά τα δικαιώματά τους πέραν εκείνων που διέπει το άρθρο 16. Τα κράτη μέλη δύνανται, σε περίπτωση εταιρειών που συμμετέχουν σε διασυνοριακή συγχώνευση και οι οποίες διέπονται από τη νομοθεσία τους, να θεσπίζουν διατάξεις για να διασφαλιστεί η κατάλληλη προστασία των εταιρών μειοψηφίας που αντιτάχθηκαν στη διασυνοριακή συγχώνευση.

Άρθρο 5

Κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης

Τα όργανα διευθύνσεως ή διοικήσεως καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες καταρτίζουν το κοινό σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης. Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

- α) τη μορφή, την επωνυμία και την καταστατική έδρα των συγχωνευόμενων εταιρειών, καθώς και τα αντίστοιχα στοιχεία για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση·
- β) τη σχέση ανταλλαγής των τίτλων ή μεριδίων του εταιρικού κεφαλαίου, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, το ύψος του εξοφλητικού ποσού σε μετρητά·
- γ) τους όρους επιμερισμού των τίτλων ή μεριδίων εταιρικού κεφαλαίου της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση·
- δ) τις πιθανές επιπτώσεις από τη διασυνοριακή συγχώνευση στην απασχόληση·
- ε) την ημερομηνία από την οποία οι τίτλοι ή τα μερίδια εταιρικού κεφαλαίου παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, καθώς και κάθε ειδικό όρο σχετικά με το δικαίωμα αυτό·
- στ) την ημερομηνία από την οποία οι πράξεις των συγχωνευόμενων εταιρειών θεωρούνται από λογιστική άποψη ότι γίνονται για λογαριασμό της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση·
- ζ) τα δικαιώματα που εξασφαλίζονται από την εταιρεία που προκύπτει από τη συγχώνευση στους εταίρους που έχουν ειδικά δικαιώματα ή στους δικαιούχους εκ τίτλων διαφορετικών από τις μετοχές ή τα μέτρα που προτείνονται γι' αυτούς·
- η) τυχόν ειδικά πλεονεκτήματα που παρέχονται στους εμπειρογνώμονες που εξετάζουν το σχέδιο διασυνοριακής συγχώνευσης ή στα μέλη των διοικητικών, διευθυντικών, εποπτικών ή ελεγκτικών οργάνων των συγχωνευόμενων εταιρειών·
- θ) το καταστατικό της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση·
- ι) εφόσον απαιτείται, πληροφορίες για τις διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες καθορίζονται, κατά το άρθρο 16, οι κανόνες που διέπουν το ρόλο των εργαζομένων στον καθορισμό των δικαιωμάτων τους συμμετοχής στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυνοριακή συγχώνευση·

ια) πληροφορίες σχετικά με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που μεταβιβάζονται στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση·

ιβ) τις ημερομηνίες των λογαριασμών των συγχωνευόμενων εταιρειών οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό των όρων της διασυννοριακής συγχώνευσης.

Άρθρο 6

Δημοσιότητα

1. Το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης δημοσιεύεται όπως προβλέπει η νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, κατά το άρθρο 3 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ, για καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία σύγκλησης της γενικής συνέλευσης η οποία θα λάβει τη σχετική απόφαση.

2. Για κάθε μία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες και με την επιφύλαξη των προσθέτων απαιτήσεων που επιβάλλει το κράτος μέλος η νομοθεσία του οποίου διέπει τη συγκεκριμένη εταιρεία, τα εξής στοιχεία δημοσιεύονται στην επίσημη εφημερίδα αυτού του κράτους μέλους:

α) η μορφή, η επωνυμία και η καταστατική έδρα κάθε συγχωνευόμενης εταιρείας·

β) το μητρώο στο οποίο έχουν κατατεθεί οι κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ πράξεις καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, καθώς και ο αντίστοιχος αριθμός καταχωρίσεως·

γ) μνεία, για καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, των τρόπων με τους οποίους θα ασκούνται τα δικαιώματα των πιστωτών και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, των μετόχων της μειοψηφίας των συγχωνευόμενων εταιρειών, καθώς και η διεύθυνση στην οποία μπορούν να ζητηθούν, ανέξοδα, εκτενείς πληροφορίες για τους τρόπους άσκησης των δικαιωμάτων αυτών.

Άρθρο 7

Έκθεση του οργάνου διεύθυνσεως ή διοικήσεως

Το διευθυντικό ή διοικητικό όργανο κάθε συγχωνευόμενης εταιρείας συντάσσει έκθεση με παραλήπτες τους εταίρους η οποία εξηγεί και αιτιολογεί τις νομικές και οικονομικές πτυχές της διασυννοριακής συγχώνευσης και εξηγεί τις συνέπειες της διασυννοριακής συγχώνευσης για τα μέλη, τους πιστωτές και τους εργαζομένους.

Η έκθεση τίθεται στη διάθεση των μελών και των εκπροσώπων των εργαζομένων ή, εάν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, των ιδίων των

εργαζομένων τουλάχιστον έναν μήνα πριν από την ημερομηνία της γενικής συνελεύσεως της οποίας γίνεται μνεία στο άρθρο 9.

Εφόσον το διευθυντικό ή διοικητικό όργανο οποιασδήποτε των συγχωνευόμενων εταιρειών λάβει εγκαίρως γνώμη από τους εκπροσώπους των εργαζομένων της εταιρείας κατά τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία του κράτους μέλους, η εν λόγω γνώμη προσαρτάται στην έκθεση.

Άρθρο 8

Έκθεση ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων

1. Για καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες συντάσσεται έκθεση ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων απευθυνόμενη προς τους εταίρους και διαθέσιμη τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την ημερομηνία σύγκλησης της γενικής συνέλευσης του άρθρου 9. Ανάλογα με τη νομοθεσία του κάθε κράτους μέλους, οι εμπειρογνώμονες αυτοί μπορεί να είναι νομικά ή φυσικά πρόσωπα.

2. Αντί των εμπειρογνομόνων που ενεργούν για λογαριασμό καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες, ένας ή περισσότεροι ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες, οι οποίοι διορίζονται για το σκοπό αυτόν, κατόπιν κοινής αίτησης των συγχωνευόμενων εταιρειών, από δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου διέπει μία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες ή την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, ή οι οποίοι είναι εγκεκριμένοι από τέτοια αρχή, μπορούν να εξετάσουν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης και να συντάξουν ενιαία γραπτή έκθεση προοριζόμενη για το σύνολο των εταίρων.

3. Η έκθεση εμπειρογνομόνων περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1978, περί των συγχωνεύσεων των ανωνύμων εταιρειών⁽¹⁾. Οι εμπειρογνώμονες έχουν το δικαίωμα να ζητούν από καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες κάθε πληροφορία που θεωρούν αναγκαία για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

4. Εάν όλοι οι εταίροι καθεμιάς από τις εταιρείες που συμμετέχουν στη διασυννοριακή συγχώνευση συμφωνούν συναφώς, δεν απαιτείται ούτε εξέταση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, ούτε έκθεση εμπειρογνομόνων.

Άρθρο 9

Έγκριση από τη γενική συνέλευση

1. Αφού λάβει γνώση των εκθέσεων που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 8, η γενική συνέλευση καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες αποφασίζει την έγκριση του κοινού σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 295 της 20.10.1978, σ. 36· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 2003.

2. Η γενική συνέλευση καθεμιάς από τις συγχωνευόμενες εταιρείες μπορεί να θέσει ως όρο πραγματοποίησης της διασυννοριακής συγχώνευσης την εκ μέρους της ρητή επικύρωση των διατυπώσεων εφαρμογής για τη συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση.

3. Η νομοθεσία κράτους μέλους δεν χρειάζεται να απαιτεί την έγκριση της συγχώνευσης από τη γενική συνέλευση της απορροφούσας εταιρείας, εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 8 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ.

Άρθρο 10

Πιστοποιητικό προ της συγχώνευσης

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει το δικαστήριο, τον συμβολαιογράφο ή άλλη αρμόδια αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυννοριακής συγχώνευσης κατά το τμήμα της διαδικασίας που αφορά καθεμιά από τις συγχωνευόμενες εταιρείες που υπάγονται στην αντίστοιχη εθνική νομοθεσία.

2. Σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η αρχή που ορίζει η παράγραφος 1 χορηγεί αμελλητί σε καθεμιά από τις συγχωνευόμενες εταιρείες τις οποίες διέπει η αντίστοιχη εθνική νομοθεσία πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο η ορθή εκτέλεση των πράξεων και των διατυπώσεων που προηγούνται της συγχώνευσης.

3. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους η οποία διέπει συγχωνευόμενη εταιρεία προβλέπει διαδικασία που επιτρέπει την ανάλυση και τροποποίηση της σχέσης ανταλλαγής τίτλων ή μετοχών ή μία διαδικασία αποζημίωσης των εταίρων της μειοψηφίας, χωρίς να εμποδίζεται η καταχώριση της διασυννοριακής συγχώνευσης, οι διαδικασίες αυτές εφαρμόζονται μόνον εφόσον οι άλλες συγχωνευόμενες εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος το οποίο δεν προβλέπει τέτοιες διαδικασίες αποδέχονται ρητά, κατά την έγκριση του σχεδίου διασυννοριακής συγχώνευσης κατά το άρθρο 9 παράγραφος 1, τη δυνατότητα των εταίρων της συγχωνευόμενης αυτής εταιρείας να κάνουν χρήση των εν λόγω διαδικασιών, προσφεύγοντας στο δικαστήριο στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται η συγχωνευόμενη εταιρεία.. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή της παραγράφου 1 μπορεί να εκδώσει το πιστοποιητικό της παραγράφου 2 ακόμη και εάν έχει κινηθεί τέτοια διαδικασία. Στο πιστοποιητικό, όμως, πρέπει να επισημαίνεται ότι εκκρεμεί αντίστοιχη διαδικασία. Η απόφαση που προκύπτει από τη διαδικασία αυτή είναι δεσμευτική για την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση και για όλους τους εταίρους της.

Άρθρο 11

Έλεγχος της νομιμότητας της διασυννοριακής συγχώνευσης

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει το δικαστήριο, τον συμβολαιογράφο ή άλλη αρμόδια αρχή για τον έλεγχο της νομιμότητας της διασυννοριακής συγχώνευσης κατά το τμήμα της

διαδικασίας που αφορά την ολοκλήρωση της διασυννοριακής συγχώνευσης και, κατά περίπτωση, τη σύσταση της νέας εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση, εφόσον η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εθνικού του δικαίου. Η ως άνω αρχή ελέγχει, ιδίως, εάν οι συγχωνευόμενες εταιρείες ενέκριναν το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης υπό τους ίδιους όρους, και, ανάλογα με την περίπτωση, εάν οι τρόποι συμμετοχής των εργαζομένων καθορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 16.

2. Προς τούτο, καθεμία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες υποβάλλει στην αρχή που προβλέπει η παράγραφος 1 το πιστοποιητικό κατά το άρθρο 10 παράγραφος 2, και τούτο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία έκδοσής του, καθώς και το κοινό σχέδιο διασυννοριακής συγχώνευσης που έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση κατά το άρθρο 9.

Άρθρο 12

Έναρξη αποτελεσμάτων της διασυννοριακής συγχώνευσης

Η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση ορίζει την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η διασυννοριακή συγχώνευση. Η ημερομηνία αυτή πρέπει να είναι μεταγενέστερη των ελέγχων που διενεργούνται κατά το άρθρο 11.

Άρθρο 13

Καταχώριση

Η νομοθεσία καθενός από τα κράτη μέλη στα οποία υπάγονταν οι συγχωνευόμενες εταιρείες ορίζει, όσον αφορά την επικράτειά του, τους τρόπους δημοσιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ, της ολοκλήρωσης της διασυννοριακής συγχώνευσης στο δημόσιο μητρώο, στο οποίο καθεμία από τις εταιρείες αυτές είναι υποχρεωμένη να καταχωρίζει τις σχετικές πράξεις.

Το μητρώο που είναι υπεύθυνο για την καταχώριση της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση το μητρώο στο οποίο καθεμία από τις εταιρείες ήταν υποχρεωμένη να καταχωρίσει τις πράξεις που αποδεικνύουν την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης. Η ενδεχόμενη διαγραφή της παλαιάς καταχώρισης ισχύει μετά την παραλαβή της σχετικής κοινοποίησης και όχι πριν.

Άρθρο 14

Αποτελέσματα της διασυννοριακής συγχώνευσης

1. Η διασυννοριακή συγχώνευση κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 2 στοιχεία α) και γ), παράγει, από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 12, τα εξής αποτελέσματα:

α) το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της απορροφούμενης εταιρείας μεταβιβάζεται στην απορροφούσα εταιρεία·

β) οι εταίροι της απορροφούμενης εταιρείας γίνονται εταίροι της απορροφούσας εταιρείας·

γ) η απορροφούμενη εταιρεία παύει να υφίσταται.

2. Η διασυννοιακή συγχώνευση κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 2 στοιχείο β), παράγει, από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 12, τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού των συγχωνευόμενων εταιρειών μεταβιβάζεται στη νέα εταιρεία·

β) οι εταίροι των συγχωνευόμενων εταιρειών γίνονται εταίροι της νέας εταιρείας·

γ) οι συγχωνευόμενες εταιρείες παύουν να υφίστανται.

3. Εάν, σε περίπτωση διασυννοιακής συγχώνευσης εταιρειών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η νομοθεσία κράτους μέλους απαιτεί ιδιαίτερες διατυπώσεις όσον αφορά το δικαίωμα αντίθεσης έναντι τρίτων ως προς τη μεταβίβαση ορισμένων περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που εισφέρουν οι συγχωνευόμενες εταιρείες, οι διατυπώσεις αυτές τηρούνται από την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση.

4. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συγχωνευόμενων εταιρειών που απορρέουν από συμβάσεις εργασίας ή από σχέσεις εργασίας τα οποία υφίστανται κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοιακής συγχώνευσης μεταφέρονται, λόγω της έναρξης ισχύος της διασυννοιακής αυτής συγχώνευσης, στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διασυννοιακής συγχώνευσης.

5. Δεν ανταλλάσσονται μετοχές της απορροφούσας εταιρείας έναντι μετοχών της απορροφούμενης εταιρείας τις οποίες κατέχει:

α) είτε η ίδια η απορροφούσα εταιρεία ή πρόσωπο που ενεργεί εξ ιδίου ονόματος αλλά για λογαριασμό της εταιρείας,

β) είτε η απορροφούμενη εταιρεία ή πρόσωπο που ενεργεί εξ ιδίου ονόματος αλλά για λογαριασμό της εταιρείας.

Άρθρο 15

Απλουστευμένες διατυπώσεις

1. Οσάκις διασυννοιακή συγχώνευση με απορρόφηση πραγματοποιείται από εταιρεία η οποία κατέχει όλες τις μετοχές και όλους τους άλλους τίτλους που παρέχουν δικαίωμα ψήφου στη γενική συνέλευση της ή των απορροφούμενων εταιρειών:

— δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 στοιχεία β), γ) και ε), του άρθρου 8 και του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο β), και

— το άρθρο 9 παράγραφος 1, δεν εφαρμόζεται ως προς την ή τις απορροφούμενες εταιρείες.

2. Οσάκις διασυννοιακή συγχώνευση με απορρόφηση πραγματοποιείται από εταιρεία η οποία κατέχει το 90 % ή περισσότερο, αλλά όχι το σύνολο των μετοχών και άλλων τίτλων εταιρικού κεφαλαίου που παρέχουν δικαίωμα ψήφου στη γενική συνέλευση της ή των απορροφούμενων εταιρειών, οι εκδόσεις ενός ή περισσότερων ανεξαρτήτων εμπειρογνομόνων καθώς και τα αναγκαία για τον έλεγχο έγγραφα υποβάλλονται μόνο εφόσον απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία που διέπει την απορροφούσα εταιρεία ή από την εθνική νομοθεσία που διέπει την απορροφούμενη εταιρεία.

Άρθρο 16

Συμμετοχή των εργαζομένων

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση υπόκειται στους ισχύοντες κανόνες όσον αφορά την τυχόν συμμετοχή των εργαζομένων στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική της έδρα.

2. Ωστόσο, οι ισχύοντες κανόνες σχετικά με την τυχόν συμμετοχή των εργαζομένων στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις που τουλάχιστον μία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες έχει, κατά το εξάμηνο που προηγείται της δημοσίευσης του σχεδίου διασυννοιακής συγχώνευσης όπως προβλέπει το άρθρο 6, μέσο αριθμό εργαζομένων άνω των 500 και λειτουργεί με κανόνες συμμετοχής των εργαζομένων κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ια) της οδηγίας 2001/86/EK, ή εφόσον η εθνική νομοθεσία που διέπει την εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση:

α) δεν προβλέπει για τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο συμμετοχής των εργαζομένων όπως ισχύει στις οικείες συγχωνευόμενες εταιρείες, το οποίο εκφράζεται με την αναλογία των εκπροσώπων των εργαζομένων μεταξύ των μελών του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου ή των οικείων επιτροπών τους ή της ομάδας που διευθύνει τις παραγωγικές μονάδες της επιχείρησης, εφόσον προβλέπεται η εν λόγω εκπροσώπηση, ή

β) δεν προβλέπει ότι οι εργαζόμενοι στις εγκαταστάσεις της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση, οι οποίες βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη, μπορούν να ασκούν τα ίδια δικαιώματα συμμετοχής με αυτά που απολαμβάνουν οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοιακή συγχώνευση.

3. Στην περίπτωση της παραγράφου 2, η συμμετοχή των εργαζομένων στην εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση καθώς και ο ρόλος τους κατά τον καθορισμό των αντίστοιχων δικαιωμάτων ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη, κατ' αναλογία και με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 έως 7 κατωτέρω, σύμφωνα με τις αρχές και τους κανόνες του άρθρου 12 παράγραφου 2, 3 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 καθώς και των εξής διατάξεων της οδηγίας 2001/86/ΕΚ:

α) άρθρο 3 παράγραφοι 1, 2 και 3, άρθρο 3 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο πρώτη περίπτωση και άρθρο 3 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, καθώς και άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 7·

β) άρθρο 4 παράγραφος 1, άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία α), ζ) και η), καθώς και άρθρο 4 παράγραφος 3·

γ) άρθρο 5·

δ) άρθρο 6·

ε) άρθρο 7 παράγραφος 1, άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 7 παράγραφος 3. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα ποσοστά που επιβάλλει το άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) της οδηγίας 2001/86/ΕΚ για την εφαρμογή των διατάξεων αναφοράς που περιλαμβάνονται στο τμήμα 3 του παραρτήματος της οδηγίας 2001/86/ΕΚ, αυξάνονται από 25 σε 33 1/3 %·

στ) άρθρα 8, 10 και 12·

ζ) άρθρο 13 παράγραφος 4·

η) μέρος 3 του παραρτήματος, στοιχείο β).

4. Κατά τη θέσπιση των ρυθμίσεων σχετικά με τις αρχές και τις διαδικασίες που καθορίζονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη:

α) παρέχουν στα σχετικά όργανα των συγχωνευόμενων εταιρειών το δικαίωμα να επιλέξουν, χωρίς καμία προηγούμενη διαπραγμάτευση, να υπαχθούν απευθείας στις διατάξεις αναφοράς σχετικά με τη συμμετοχή που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο η), όπως καθορίζει η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση, και να συμμορφωθούν προς αυτούς τους κανόνες από την ημερομηνία της καταχώρισης·

β) παρέχουν στην ειδική διαπραγματευτική ομάδα το δικαίωμα να αποφασίσει, με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών που εκπροσωπούν τουλάχιστον τα δύο τρίτα των εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των ψήφων των μελών που εκπροσωπούν εργαζομένους σε τουλάχιστον δύο διαφορετικά κράτη μέλη, να μην αρχίσει διαπραγματεύσεις ή να τερματίσει διαπραγματεύσεις που έχουν ήδη αρχίσει και να βασιστεί στους κανόνες συμμετοχής που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο θα βρίσκεται η καταστατική έδρα της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση·

γ) μπορούν, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, αφού προηγηθούν διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις αναφοράς σχετικά με τη συμμετοχή και ανεξάρτητα από τις εν λόγω διατάξεις, να αποφασίσουν τον περιορισμό του ποσοστού των εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο της εταιρείας που προκύπτει από τη συγχώνευση. Ωστόσο, εάν σε μία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες οι εκπρόσωποι των εργαζομένων αποτελούν τουλάχιστον το ένα τρίτο του διοικητικού ή εποπτικού οργάνου, ο περιορισμός αυτός δεν μπορεί ποτέ να οδηγήσει σε ποσοστό εκπροσώπων των εργαζομένων στο διοικητικό όργανο χαμηλότερο του ενός τρίτου.

5. Η επέκταση των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων της εταιρείας που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση οι οποίοι απασχολούνται σε άλλα κράτη μέλη, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), δεν συνεπάγεται για τα κράτη μέλη που έχουν προκρίνει την επέκταση αυτή την υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τους εν λόγω εργαζομένους κατά τον υπολογισμό του ύψους των κατωτάτων ορίων του εργατικού δυναμικού που δημιουργούν δικαιώματα συμμετοχής βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

6. Όταν τουλάχιστον μία από τις συγχωνευόμενες εταιρείες λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων και η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση διέπεται από τέτοιο καθεστώς σύμφωνα με τους κανόνες της παραγράφου 2, η εταιρεία αυτή λαμβάνει υποχρεωτικά νομική μορφή που επιτρέπει την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής.

7. Εφόσον η εταιρεία που προκύπτει από τη διασυννοριακή συγχώνευση λειτουργεί υπό καθεστώς συμμετοχής των εργαζομένων, υποχρεούται να λαμβάνει μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει, για τρία έτη από την έναρξη ισχύος της διασυννοριακής συγχώνευσης, την προστασία των δικαιωμάτων συμμετοχής των εργαζομένων στην περίπτωση μεταγενέστερων εγχώριων συγχωνεύσεων, εφαρμόζοντας κατ' αναλογίαν τους κανόνες του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 17

Ισχύς

Δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρη διασυννοριακή συγχώνευση που έχει αρχίσει να παράγει αποτελέσματα σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 18

Επανεξέταση

Πέντε έτη από την ημερομηνία που προβλέπει η πρώτη παράγραφος του άρθρου 19, η Επιτροπή εξετάζει εκ νέου την παρούσα οδηγία βάσει της εμπειρίας που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή της και, εφόσον απαιτείται, προτείνει την τροποποίησή της.

Άρθρο 19

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 15 Δεκεμβρίου 2007.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 21

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 26 Οκτωβρίου 2005.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. ALEXANDER

ΟΔΗΓΙΑ 2005/64/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 2005

σχετικά με την έγκριση τύπου οχημάτων με κινητήρα όσον αφορά τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησής τους, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με την οδηγία 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2000 για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ⁽³⁾, θα πρέπει να θεσπιστούν οι αναγκαίες διατάξεις για να εξασφαλιστεί ότι τα οχήματα που έχουν λάβει έγκριση τύπου και ανήκουν στην κατηγορία M₁, καθώς και τα οχήματα που ανήκουν στην κατηγορία N₁, επιτρέπεται να διατεθούν στην αγορά μόνον εφόσον μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν ή/και να ανακυκλωθούν σε ποσοστό τουλάχιστον 85 % κατά μάζα και μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν ή/και να ανακτηθούν σε ποσοστό τουλάχιστον 95 % κατά μάζα.

(2) Η επαναχρησιμοποίηση των κατασκευαστικών στοιχείων, η ανακύκλωση και η ανάκτηση υλικών αποτελούν ουσιαστικό τμήμα της στρατηγικής της Κοινότητας στον τομέα της διαχείρισης αποβλήτων. Κατά συνέπεια, οι κατασκευαστές οχημάτων και οι προμηθευτές τους θα πρέπει να κληθούν να συμπεριλάβουν αυτές τις πτυχές στα ενωρίτερα δυνατά στάδια της ανάπτυξης νέων οχημάτων, έτσι ώστε να διευκολύνεται η επεξεργασία των οχημάτων όταν φτάσουν στο τέλος της ζωής τους.

(3) Η παρούσα οδηγία αποτελεί μία από τις ειδικές οδηγίες στο πλαίσιο του συστήματος της κοινοτικής έγκρισης τύπου ολόκληρου οχήματος που θεσπίστηκε με την οδηγία 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκουμένων τους ⁽⁴⁾.

(4) Το εν λόγω σύστημα έγκρισης τύπου ολόκληρου οχήματος είναι σήμερα υποχρεωτικό για οχήματα που ανήκουν στην κατηγορία M₁ και θα επεκταθεί, στο προσεχές μέλλον, σε όλες τις κατηγορίες οχημάτων. Είναι επομένως αναγκαίο να περιληφθούν στο σύστημα έγκρισης τύπου ολόκληρου οχήματος τα μέτρα που αφορούν τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης των οχημάτων.

(5) Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις προκειμένου να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα οχήματα κατηγορίας N₁ δεν καλύπτονται ακόμη από το σύστημα έγκρισης τύπου ολόκληρου οχήματος.

(6) Ο κατασκευαστής θα πρέπει να παρέχει στην αρμόδια για την έγκριση αρχή όλες τις σχετικές τεχνικές πληροφορίες όσον αφορά τα κατασκευαστικά υλικά και τις αντίστοιχες μάζες τους προκειμένου να καταστεί δυνατή η επαλήθευση των υπολογισμών του κατασκευαστή σύμφωνα με το πρότυπο ISO 22628: 2002.

(7) Οι υπολογισμοί του κατασκευαστή μπορούν να επικυρωθούν δεόντως κατά τη διάρκεια της έγκρισης τύπου οχήματος μόνον εφόσον ο κατασκευαστής έχει εφαρμόσει ικανοποιητικές ρυθμίσεις και διαδικασίες για να διαχειρίζεται όλες τις πληροφορίες που λαμβάνει από τους προμηθευτές του. Πριν χορηγηθεί η έγκριση τύπου, ο αρμόδιος φορέας θα πρέπει να διενεργήσει προκαταρκτική αξιολόγηση των ρυθμίσεων και διαδικασιών αυτών και θα πρέπει να εκδώσει πιστοποιητικό που θα βεβαιώνει ότι είναι ικανοποιητικές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 23.3.2005, σ. 15.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Απριλίου 2005 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 2005.

⁽³⁾ ΕΕ L 269 της 21.10.2000, σ. 34· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2005/673/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 254 της 30.4.2005, σ. 69).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 42 της 23.2.1970, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2005/49/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 194 της 26.7.2005, σ. 12).

- (8) Η συνάφεια των διαφόρων στοιχείων στους υπολογισμούς των ποσοστών της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης πρέπει να εκτιμάται σύμφωνα με τις διεργασίες για την επεξεργασία οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους. Ο κατασκευαστής θα πρέπει επομένως να συνιστά στρατηγική για την επεξεργασία των οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους και θα πρέπει να παρέχει στον αρμόδιο φορέα λεπτομερή στοιχεία επ' αυτής. Η στρατηγική αυτή θα πρέπει να βασίζεται σε αποδεδειγμένες τεχνολογίες, οι οποίες είναι διαθέσιμες ή στη φάση της ανάπτυξης κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για έγκριση οχήματος.
- (9) Τα οχήματα ειδικής χρήσεως σχεδιάζονται για να εκτελούν ειδική λειτουργία και απαιτούν ειδική διάταξη στο αμάξωμα, η οποία δεν ελέγχεται εξ ολοκλήρου από τον κατασκευαστή. Κατά συνέπεια, τα ποσοστά της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης δεν μπορούν να υπολογιστούν με σωστό τρόπο. Τα οχήματα αυτά θα πρέπει επομένως να εξαιρούνται από τις απαιτήσεις σχετικά με τον υπολογισμό.
- (10) Τα ημιτελή οχήματα αποτελούν σημαντική μερίδα των οχημάτων N_1 . Ο κατασκευαστής του βασικού οχήματος δεν είναι σε θέση να υπολογίσει τα ποσοστά της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης για τα ολοκληρωμένα οχήματα επειδή τα στοιχεία που αφορούν τα μεταγενέστερα στάδια της κατασκευής δεν είναι διαθέσιμα στο στάδιο του σχεδιασμού των βασικών οχημάτων. Κρίνεται επομένως σκόπιμο να απαιτηθεί συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία μόνον για το βασικό όχημα.
- (11) Τα μερίδια αγοράς των οχημάτων που παράγονται σε μικρή σειρά είναι πολύ περιορισμένα ώστε η ωφέλεια για το περιβάλλον να είναι μικρή εάν πρέπει να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Κρίνεται επομένως σκόπιμο να εξαιρούνται από ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.
- (12) Σύμφωνα με την οδηγία 2000/53/ΕΚ, θα πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα, προς όφελος της οδικής ασφάλειας και της προστασίας του περιβάλλοντος, για να αποτραπεί η επαναχρησιμοποίηση ορισμένων κατασκευαστικών στοιχείων που έχουν αφαιρεθεί από οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιοριστούν στην επαναχρησιμοποίηση στοιχείων κατά την κατασκευή καινούργιων οχημάτων.
- (13) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα επιβάλουν στους κατασκευαστές να παρέχουν νέα στοιχεία σχετικά με τη έγκριση τύπου και επομένως τα λεπτομερή αυτά στοιχεία θα πρέπει να αναφέρονται στην οδηγία 70/156/ΕΟΚ, η οποία θεσπίζει τον πλήρη κατάλογο στοιχείων που πρέπει να υποβάλλεται για την έγκριση τύπου. Είναι επομένως αναγκαίο να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία αυτή.
- (14) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την προσαρμογή της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο θα

πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 13 παράγραφος 3 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

- (15) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η ελαχιστοποίηση του αντίκτυπου στο περιβάλλον από τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους μέσω της απαίτησης τα οχήματα να σχεδιάζονται από τη φάση της επινοήσης με σκοπό να διευκολύνουν την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την ανάκτηση, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μεμονωμένα και επομένως μπορεί, λόγω της κλίμακας της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίζει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (16) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽¹⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίσουν, προς ιδία χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιήσουν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τις διοικητικές και τεχνικές διατάξεις για την έγκριση τύπου των οχημάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, με σκοπό να εξασφαλιστεί ότι τα κατασκευαστικά στοιχεία και τα υλικά τους μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν, να ανακυκλωθούν και να ανακτηθούν κατά τα ελάχιστα ποσοστά του παραρτήματος Ι.

Θεσπίζει ειδικές διατάξεις προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η επαναχρησιμοποίηση των κατασκευαστικών στοιχείων δεν προκαλεί κινδύνους για την ασφάλεια και το περιβάλλον.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα οχήματα που ανήκουν στις κατηγορίες M_1 και N_1 , όπως ορίζονται στο τμήμα Α του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, καθώς και για τα καινούργια ή επαναχρησιμοποιημένα κατασκευαστικά στοιχεία των οχημάτων αυτών.

(¹) ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 7, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στα οχήματα ειδικής χρήσεως, όπως ορίζονται στο μέρος Α σημείο 5 του παραρτήματος II της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ·
- β) στα οχήματα που κατασκευάζονται σε πολλαπλά στάδια και ανήκουν στην κατηγορία N₁, εφόσον το βασικό όχημα συμμορφώνεται προς την παρούσα οδηγία·
- γ) στα οχήματα που παράγονται σε μικρές σειρές, τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1. ως «όχημα» νοείται το όχημα με κινητήρα·
- 2. ως «κατασκευαστικό στοιχείο» νοείται οποιοδήποτε τμήμα ή οποιοδήποτε σύνολο τμημάτων που περιλαμβάνεται σε όχημα κατά την παραγωγή του. Ο ορισμός καλύπτει επίσης τα στοιχεία και τις χωριστές τεχνικές μονάδες όπως ορίζονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ·
- 3. ως «τύπος οχήματος» νοείται ο τύπος του οχήματος όπως ορίζεται στο μέρος Β σημεία 1 και 3 του παραρτήματος II της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ·
- 4. ως «όχημα στο τέλος του κύκλου ζωής του» νοείται το όχημα όπως ορίζεται στο σημείο 2 του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/53/ΕΚ·
- 5. ως «όχημα αναφοράς» νοείται η έκδοση ενός τύπου οχήματος, η οποία χαρακτηρίζεται από τον αρμόδιο για την έγκριση φορέα, σε συμφωνία με τον κατασκευαστή και σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το παράρτημα Ι, ως η πλέον προβληματική ως προς τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης·
- 6. ως «όχημα κατασκευασμένο σε πολλαπλά στάδια» νοείται το όχημα που προκύπτει από κατασκευαστική διαδικασία πολλαπλών σταδίων·
- 7. ως «βασικό όχημα» νοείται το όχημα όπως ορίζεται στο άρθρο 2, τέταρτη περίπτωση, της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, το οποίο χρησιμοποιείται κατά το αρχικό στάδιο μιας κατασκευής πολλαπλών σταδίων·
- 8. ως «κατασκευή πολλαπλών σταδίων» νοείται η διαδικασία με την οποία ένα όχημα παράγεται σε διάφορα στάδια με την προσθήκη κατασκευαστικών στοιχείων στο βασικό όχημα ή με τη μετατροπή των εν λόγω κατασκευαστικών στοιχείων·
- 9. ως «επαναχρησιμοποίηση» νοείται η επαναχρησιμοποίηση όπως ορίζεται στο σημείο 6 του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/53/ΕΚ·
- 10. ως «ανακύκλωση» νοείται η ανακύκλωση όπως ορίζεται στην πρώτη φράση του σημείου 7 του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/53/ΕΚ·
- 11. ως «ανάκτηση ενέργειας» νοείται η ανάκτηση ενέργειας όπως ορίζεται στη δεύτερη φράση του σημείου 7 του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/53/ΕΚ·
- 12. ως «ανάκτηση» νοείται η ανάκτηση όπως ορίζεται στο σημείο 8 του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/53/ΕΚ·
- 13. ως «δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης» νοείται η δυνατότητα για επαναχρησιμοποίηση κατασκευαστικών στοιχείων που αποσπώνται από όχημα στο τέλος του κύκλου ζωής του·
- 14. ως «δυνατότητα ανακύκλωσης» νοείται η δυνατότητα για ανακύκλωση κατασκευαστικών στοιχείων ή υλικών που αποσπώνται από όχημα στο τέλος του κύκλου ζωής του·
- 15. ως «δυνατότητα ανάκτησης» νοείται η δυνατότητα για ανάκτηση κατασκευαστικών στοιχείων ή υλικών που αποσπώνται από όχημα στο τέλος του κύκλου ζωής του·
- 16. ως «ποσοστό δυνατότητας ανακύκλωσης οχήματος (A_{κυκ})» νοείται το ποσοστό κατά μάζα καινούργιου οχήματος, το οποίο μπορεί δυνητικά να επαναχρησιμοποιηθεί και να ανακυκλωθεί·
- 17. ως «ποσοστό δυνατότητας ανάκτησης οχήματος (A_{κτ})» νοείται το ποσοστό κατά μάζα καινούργιου οχήματος, το οποίο μπορεί δυνητικά να επαναχρησιμοποιηθεί και να ανακτηθεί·
- 18. ως «στρατηγική» νοείται πρόγραμμα μεγάλης κλίμακας που αποτελείται από συντονισμένες ενέργειες και τεχνικά μέτρα που πρόκειται να ληφθούν όσον αφορά την αποσυναρμολόγηση, τον τεμαχισμό ή παρόμοιες διεργασίες, την ανακύκλωση και την ανάκτηση υλικών προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα στοχοθετημένα ποσοστά της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης είναι εφικτά κατά τον χρόνο που το όχημα είναι στη φάση της ανάπτυξής του·
- 19. ως «μάζα» νοείται η μάζα οχήματος σε ετοιμότητα λειτουργίας όπως ορίζεται στο σημείο 2.6 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, αλλά χωρίς τον οδηγό, του οποίου η μάζα εκτιμάται στα 75 kg·

20. ως «αρμόδιος φορέας» νοείται η οντότητα, π.χ. τεχνική υπηρεσία ή άλλος υφιστάμενος φορέας, την οποία κράτος μέλος ορίζει αρμόδια για τη διενέργεια προκαταρκτικών αξιολογήσεων του κατασκευαστή και την έκδοση πιστοποιητικών συμμόρφωσης, κατά τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Ο αρμόδιος φορέας μπορεί να είναι η αρχή έγκρισης τύπου, υπό τον όρο ότι η επάρκειά της στον συγκεκριμένο τομέα τεκμηριώνεται επαρκώς.

Άρθρο 5

Διατάξεις για την έγκριση τύπου

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν, κατά περίπτωση, έγκριση ΕΚ τύπου ή εθνική έγκριση τύπου, όσον αφορά τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, τη δυνατότητα ανακύκλωσης και τη δυνατότητα ανάκτησης, μόνον στους τύπους οχημάτων που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, ο κατασκευαστής θέτει στη διάθεση της αρμόδιας για την έγκριση αρχής τις λεπτομερείς τεχνικές πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τους σκοπούς των υπολογισμών και των ελέγχων του παραρτήματος I, όσον αφορά τη φύση των χρησιμοποιούμενων υλικών στην κατασκευή του οχήματος και των κατασκευαστικών στοιχείων του. Στις περιπτώσεις όπου οι πληροφορίες αυτές αποδεδειγμένα καλύπτονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας ή αποτελούν ειδική τεχνογνωσία του κατασκευαστή ή των προμηθευτών του, ο κατασκευαστής ή οι προμηθευτές του παρέχουν επαρκείς πληροφορίες για να καταστήσουν δυνατή την ορθή διενέργεια των υπολογισμών αυτών.

3. Όσον αφορά τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο κατασκευαστής χρησιμοποιεί το υπόδειγμα δελτίου πληροφοριών του παραρτήματος II της παρούσας οδηγίας κατά την υποβολή αίτησης για έγκριση ΕΚ τύπου οχήματος, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

4. Για τη χορήγηση έγκρισης ΕΚ τύπου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, η αρμόδια για την έγκριση τύπου αρχή χρησιμοποιεί το υπόδειγμα πιστοποιητικού έγκρισης ΕΚ τύπου του παραρτήματος III της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

Προκαταρκτική αξιολόγηση του κατασκευαστή

1. Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν έγκριση τύπου εάν προηγουμένως δεν εξασφαλίσουν ότι ο κατασκευαστής έχει εφαρμόσει ικανοποιητικές ρυθμίσεις και διαδικασίες, σύμφωνα με το σημείο 3 του παραρτήματος IV, προκειμένου να διαχειρίζεται σωστά τις πτυχές της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης που καλύπτει η παρούσα οδηγία. Μετά τη διενέργεια της εν λόγω προκαταρκτικής αξιολόγησης χορηγείται στον κατασκευαστή το καλούμενο «πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το παράρτημα IV» (εφεξής «πιστοποιητικό συμμόρφωσης»).

2. Στο πλαίσιο της προκαταρκτικής αξιολόγησης του κατασκευαστή, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή τύπου οχήματος συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/53/ΕΚ.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9, θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες που απαιτούνται για να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση προς την παρούσα διάταξη.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ο κατασκευαστής συνιστά στρατηγική για να εξασφαλίσει την αποσυναρμολόγηση, την επαναχρησιμοποίηση κατασκευαστικών στοιχείων, την ανακύκλωση και την ανάκτηση υλικών. Η στρατηγική λαμβάνει υπόψη τις αποδεδειγμένες τεχνολογίες που είναι διαθέσιμες ή σε φάση ανάπτυξης κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για έγκριση τύπου οχήματος.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρμόδιο φορέα, σύμφωνα με το σημείο 2 του παραρτήματος IV, για τη διενέργεια της προκαταρκτικής αξιολόγησης του κατασκευαστή και την έκδοση του πιστοποιητικού συμμόρφωσης.

5. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης περιλαμβάνει την κατάλληλη τεκμηρίωση και περιγράφει τη στρατηγική που συνιστά ο κατασκευαστής. Ο αρμόδιος φορέας χρησιμοποιεί το υπόδειγμα του προσαρτήματος στο παράρτημα IV.

6. Το πιστοποιητικό συμμόρφωσης ισχύει για δύο τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία έκδοσης του πιστοποιητικού και πριν από τη διενέργεια νέων ελέγχων.

7. Ο κατασκευαστής ενημερώνει τον αρμόδιο φορέα για κάθε σημαντική αλλαγή που ενδέχεται να επηρεάσει τη συνάφεια του πιστοποιητικού συμμόρφωσης. Έπειτα από διαβούλευση με τον κατασκευαστή, ο αρμόδιος φορέας αποφασίζει εάν είναι αναγκαίοι νέοι έλεγχοι.

8. Κατά τη λήξη της περιόδου ισχύος του πιστοποιητικού συμμόρφωσης, ο αρμόδιος φορέας εκδίδει, κατά περίπτωση, νέο πιστοποιητικό συμμόρφωσης ή παρατείνει την ισχύ του για επιπλέον περίοδο δύο ετών. Ο αρμόδιος φορέας εκδίδει νέο πιστοποιητικό σε περιπτώσεις όπου έχουν υποπέσει στην αντίληψή του σημαντικές αλλαγές.

Άρθρο 7

Επαναχρησιμοποίηση κατασκευαστικών στοιχείων

Τα κατασκευαστικά στοιχεία του παραρτήματος V:

- α) κρίνονται μη επαναχρησιμοποιήσιμα για τους σκοπούς του υπολογισμού των ποσοστών της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης·
- β) δεν επαναχρησιμοποιούνται στην κατασκευή οχημάτων που διέπονται από την οδηγία 70/156/ΕΟΚ.

Άρθρο 8

Τροποποιήσεις στην οδηγία 70/156/ΕΟΚ

Η οδηγία 70/156/ΕΟΚ τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα VI της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 9

Τροπολογίες

Οι τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο εγκρίνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 13 παράγραφος 3 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

Άρθρο 10

Ημερομηνίες εφαρμογής για την έγκριση τύπου

1. Με ισχύ από 15 Δεκεμβρίου 2006, για τύπο οχήματος που συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

- α) δεν αρνούνται τη χορήγηση έγκρισης ΕΚ τύπου, ή εθνικού τύπου·
- β) δεν απαγορεύουν την ταξινόμηση, την πώληση ή τη θέση σε κυκλοφορία καινούργιων οχημάτων.

2. Με ισχύ από 15 Δεκεμβρίου 2008, για τύπο οχήματος που δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

- α) αρνούνται τη χορήγηση έγκρισης ΕΚ τύπου·
- β) αρνούνται τη χορήγηση έγκρισης εθνικού τύπου.

3. Με ισχύ από 15 Ιουλίου 2010, εφόσον δεν πληρούνται οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

- α) θεωρούν ότι τα πιστοποιητικά συμμόρφωσης που συνοδεύουν καινούργια οχήματα δεν ισχύουν για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ·
- β) αρνούνται την ταξινόμηση, την πώληση ή τη θέση σε κυκλοφορία καινούργιων οχημάτων, εκτός των περιπτώσεων όπου εφαρμόζεται το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

4. Το άρθρο 7 ισχύει από 15 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 11

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, όχι αργότερα από τις 15 Δεκεμβρίου 2006, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από 15 Δεκεμβρίου 2006.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι μέθοδοι της εν λόγω αναφοράς ορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 13

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 26 Οκτωβρίου 2005.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. ALEXANDER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

- Παράρτημα I: Απαιτήσεις
- Παράρτημα II: Δελτίο πληροφοριών για έγκριση ΕΚ τύπου οχήματος
- Παράρτημα III: Υπόδειγμα του πιστοποιητικού έγκρισης ΕΚ τύπου
- Παράρτημα IV: Προκαταρκτική αξιολόγηση του κατασκευαστή
- Προσάρτημα: υπόδειγμα του πιστοποιητικού συμμόρφωσης
- Παράρτημα V: Κατασκευαστικά στοιχεία που κρίνονται μη επαναχρησιμοποιήσιμα
- Παράρτημα VI: Τροποποιήσεις στην οδηγία 70/156/ΕΟΚ
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

1. Τα οχήματα που ανήκουν στις κατηγορίες M_1 και N_1 κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε να είναι:
 - επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακυκλώσιμα σε ποσοστό τουλάχιστον 85 % κατά μάζα και,
 - επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακτήσιμα σε ποσοστό τουλάχιστον 95 % κατά μάζα,όπως εξακριβώνεται με τις διαδικασίες του παρόντος παραρτήματος.
2. Για τους σκοπούς της έγκρισης τύπου, ο κατασκευαστής υποβάλλει έντυπο παράδοσης στοιχείων, δεόντως συμπληρωμένο και συνταγμένο σύμφωνα με το παράρτημα Α του προτύπου ISO 22628: 2002. Σε αυτό περιλαμβάνει και κατανομή των υλικών.

Το έντυπο συνοδεύεται από κατάλογο των αποσυναρμολογημένων κατασκευαστικών στοιχείων, τα οποία δηλώνει ο κατασκευαστής σε σχέση με το στάδιο αποσυναρμολόγησης, καθώς και τη διαδικασία που συνιστά για την επεξεργασία τους.
3. Για την εφαρμογή των σημείων 1 και 2, ο κατασκευαστής αποδεικνύει κατά τον τρόπο που επιθυμεί η αρμόδια για την έγκριση αρχή ότι τα οχήματα αναφοράς ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις. Εφαρμόζεται η μέθοδος υπολογισμού του παραρτήματος Β του προτύπου ISO 22628: 2002.

Εντούτοις, ο κατασκευαστής πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι κάθε έκδοση του ίδιου τύπου οχήματος συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.
4. Για τους σκοπούς της επιλογής των οχημάτων αναφοράς, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:
 - ο τύπος του αμαξώματος·
 - τα διαθέσιμα επίπεδα φινιρίσματος ⁽¹⁾·
 - ο διαθέσιμος προαιρετικός εξοπλισμός ⁽¹⁾ που μπορεί να τοποθετηθεί στο όχημα με ευθύνη του κατασκευαστή.
5. Εφόσον η αρμόδια για την έγκριση αρχή και ο κατασκευαστής δεν προσδιορίσουν από κοινού το πλέον προβληματικό όχημα συγκεκριμένου τύπου από την άποψη της δυνατότητας επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης, επιλέγεται:
 - α) για κάθε «τύπο αμαξώματος», όπως ορίζεται στο σημείο 1 του μέρους Γ του παραρτήματος II της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ, στην περίπτωση οχημάτων M_1 ·
 - β) για κάθε «τύπο αμαξώματος», δηλαδή κλειστό ελαφρό ημιφορτηγό, ελαφρό φορτηγό χωρίς καρότσα, ανοιχτό ημιφορτηγό κ.λπ., στην περίπτωση οχημάτων N_1 .

⁽¹⁾ Δηλαδή δερμάτινη εσωτερική επένδυση, προεγκατεστημένο ραδιόφωνο, κλιματισμός, ζάντες αλουμινίου κ.λπ.

6. Για τους σκοπούς των υπολογισμών, τα ελαστικά θεωρούνται ανακυκλώσιμα.
 7. Οι μάζες εκφράζονται σε kg με ένα δεκαδικό ψηφίο. Τα ποσοστά υπολογίζονται επί τοις εκατό με ένα δεκαδικό ψηφίο και στη συνέχεια στρογγυλοποιούνται ως εξής:
 - α) εάν ο αριθμός μετά το δεκαδικό ψηφίο είναι μεταξύ του 0 και του 4, το σύνολο στρογγυλοποιείται προς τα κάτω·
 - β) εάν ο αριθμός μετά το δεκαδικό ψηφίο είναι μεταξύ του 5 και του 9, το σύνολο στρογγυλοποιείται προς τα επάνω.
 8. Για τους σκοπούς του ελέγχου των υπολογισμών του παρόντος παραρτήματος, η αρμόδια για την έγκριση αρχή εξασφαλίζει ότι το έντυπο παράθεσης στοιχείων της παραγράφου 2 είναι συνεπές προς τη συνιστώμενη στρατηγική που επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό συμμόρφωσης του άρθρου 6 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.
 9. Για τους σκοπούς των ελέγχων στα υλικά και στις μάζες των κατασκευαστικών στοιχείων, ο κατασκευαστής παρέχει οχήματα και κατασκευαστικά στοιχεία κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής για την έγκριση τύπου.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΥΠΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΕΚ

σύμφωνα με το παράρτημα I της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ σχετικά με την έγκριση ΕΚ τύπου οχήματος όσον αφορά τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησής του

Οι ακόλουθες πληροφορίες παρέχονται, κατά περίπτωση, εις τριπλούν και περιλαμβάνουν πίνακα περιεχομένων. Τυχόν σχέδια υποβάλλονται υπό κατάλληλη κλίμακα σε μέγεθος Α4 ή διπλωμένα στο μέγεθος αυτό και είναι επαρκώς λεπτομερή. Τυχόν φωτογραφίες πρέπει να δείχνουν επαρκείς λεπτομέρειες.

- 0. ΓΕΝΙΚΑ
 - 0.1. Μάρκα (εμπορική επωνυμία του κατασκευαστή):.....
 - 0.2. Τύπος:
 - 0.2.0.1. Πλαίσιο:.....
 - 0.2.1. Εμπορική(-ές) ονομασία(-ες) (εάν υπάρχει/ουν):.....
 - 0.3. Μέσα αναγνώρισης του τύπου, εφόσον υπάρχει σχετική σήμανση στο όχημα ^(β):
 - 0.3.1. Θέση της εν λόγω σήμανσης:
 - 0.4. Κατηγορία οχήματος ^(γ):.....
 - 0.5. Όνομα και διεύθυνση του κατασκευαστή:
 - 0.8. Διεύθυνση(-εις) του (των) εργοστασίου(-ων) συναρμολόγησης:
- 1. ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ
 - 1.1. Φωτογραφίες ή/και σχέδια αντιπροσωπευτικού οχήματος:.....
 - 1.2. Σχέδιο ολόκληρου του οχήματος με διαστάσεις:.....
 - 1.3. Αριθμός αξόνων και τροχών:.....
 - 1.3.1. Αριθμός και θέση αξόνων με δίδυμους τροχούς:

⁽¹⁾ Οι αριθμοί των σημείων και οι υποσημειώσεις που χρησιμοποιούνται στο παρόν δελτίο πληροφοριών είναι αντίστοιχα με αυτά του παραρτήματος I της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ. Τα σημεία που δεν έχουν σχέση με τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας παραλείπονται.

- 1.3.3. Κινητήριοι άξονες (αριθμός, θέση, σύζευξη):.....
- 1.7. Θάλαμος οδήγησης (προωθιμένο σύστημα ελέγχου ή με κάλυμμα) ^(κστ):.....
3. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ^(ι) [Στην περίπτωση οχήματος που μπορεί να λειτουργεί είτε με βενζίνη, πετρέλαιο κ.λπ. ή επίσης σε συνδυασμό με άλλο καύσιμο, τα σημεία επαναλαμβάνονται ^(*)]
- 3.1. Κατασκευαστής:
- 3.2. Κινητήρας εσωτερικής καύσης
- 3.2.1. Ιδιαίτερες πληροφορίες για τον κινητήρα
- 3.2.1.1. Αρχή λειτουργίας: επιβαλλόμενη ανάφλεξη/ανάφλεξη με συμπίεση, τετράχρονος/δίχρονος ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Αριθμός και διάταξη κυλίνδρων:
- 3.2.1.3. Κυβισμός κινητήρα ^(ιθ):... cm³
- 3.2.2. Καύσιμο: πετρέλαιο/βενζίνη/υγραέριο/φυσικό αέριο/αιθανόλη: ⁽¹⁾.....
4. ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ^(κβ)
- 4.2. Τύπος (μηχανικό, υδραυλικό, ηλεκτρικό κ.λπ.):
- 4.5. Κιβώτιο ταχυτήτων
- 4.5.1. Τύπος [χειροκίνητο/αυτόματο/CVT (συνεχώς μεταβαλλόμενη σχέση μετάδοσης)] ⁽¹⁾
- 4.9. Αναστολέας διαφορικού: ναι/όχι/προαιρετικά ⁽¹⁾
9. ΑΜΑΞΟΜΑ
- 9.1. Τύπος αμαξώματος:.....
- 9.3.1. Διάταξη και αριθμός θυρών:
- 9.10.3. Καθίσματα.....
- 9.10.3.1. Αριθμός:

⁽¹⁾ Οι αριθμοί των σημείων και οι υποσημειώσεις που χρησιμοποιούνται στο παρόν δελτίο πληροφοριών είναι αντίστοιχα με αυτά του παραρτήματος I της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ. Τα σημεία που δεν έχουν σχέση με τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας παραλείπονται.

15. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ, ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ και ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ
- 15.1. Έκδοση στην οποία ανήκει το όχημα αναφοράς:.....
- 15.2. Μάζα του οχήματος αναφοράς με αμάξωμα ή μάζα του πλαισίου με θάλαμο οδήγησης, χωρίς αμάξωμα ή/και συσκευή ζεύξης εφόσον ο κατασκευαστής δεν τοποθετεί το αμάξωμα ή/και τη συσκευή ζεύξης (συμπεριλαμβανομένων των υγρών, των εργαλείων, του εφεδρικού τροχού, εφόσον τοποθετούνται) χωρίς οδηγό:
- 15.3. Μάζες υλικών του οχήματος αναφοράς
- 15.3.1. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την προεπεξεργασία (##):.....
- 15.3.2. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την αποσυναρμολόγηση (##):.....
- 15.3.3. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την επεξεργασία μη μεταλλικών υπολειμμάτων και θεωρείται ανακυκλώσιμο (##):.....
- 15.3.4. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την επεξεργασία μη μεταλλικών υπολειμμάτων και θεωρείται ανακτήσιμη ενέργεια (##):.....
- 15.3.5. Κατανομή των υλικών (##):
- 15.3.6. Συνολική μάζα των υλικών τα οποία είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακυκλώσιμα:
- 15.3.7. Συνολική μάζα των υλικών τα οποία είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακτήσιμα:
- 15.4. Ποσοστά
- 15.4.1. Ποσοστό δυνατότητας ανακύκλωσης « $A_{\text{κυκ}}$ (%)»:
- 15.4.2. Ποσοστό δυνατότητας ανάκτησης « $A_{\text{κτη}}$ (%)»:
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΕΚ ΤΥΠΟΥ

Μέγιστο μέγεθος: A4 (210 x 297 mm)

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΕΚ ΤΥΠΟΥ

Σφραγίδα της αρμόδιας αρχής για την
έγκριση ΕΚ τύπου

Ανακοίνωση που αφορά:

— έγκριση ΕΚ τύπου ⁽¹⁾— επέκταση έγκρισης ΕΚ τύπου ⁽¹⁾— άρνηση έγκρισης ΕΚ τύπου ⁽¹⁾

για τύπο οχήματος

σχετικά με την οδηγία 2005/64/ΕΚ

Αριθμός έγκρισης ΕΚ τύπου:

Επέκταση λόγω:

ΜΕΡΟΣ I

0.1. Μάρκα (εμπορική επωνυμία του κατασκευαστή):

0.2. Τύπος:

0.2.1. Εμπορική(-ές) ονομασία(-ες) ⁽²⁾ :

0.3. Μέσα αναγνώρισης του τύπου, εφόσον υπάρχει σχετική σήμανση στο όχημα:

0.3.1. Θέση της εν λόγω σήμανσης:

⁽¹⁾ Να διαγραφούν οι περιττές ενδείξεις.

⁽²⁾ Εάν για το σημείο αυτό δεν υπάρχουν στοιχεία κατά τον χρόνο χορήγησης της έγκρισης ΕΚ τύπου, το σημείο συμπληρώνεται το αργότερο όταν το όχημα διατεθεί στην αγορά.

- 0.4. Κατηγορία οχήματος ⁽¹⁾ :.....
- 0.5. Όνομα και διεύθυνση του κατασκευαστή:.....
- 0.8. Επωνυμία(-ες) και διεύθυνση(-εις) του (των) εργοστασίου(-ων) συναρμολόγησης
[...]

ΜΕΡΟΣ II

1. Πρόσδετες πληροφορίες:
Ποσοστό(-ά) της δυνατότητας ανακύκλωσης του (των) οχήματος(-ων) αναφοράς:
Ποσοστό(-ά) της δυνατότητας ανάκτησης του (των) οχήματος(-ων) αναφοράς:
2. Αρμόδια τεχνική υπηρεσία για τη διενέργεια των δοκιμών:
3. Ημερομηνία της έκδοσης δοκιμών:.....
4. Κωδικός της έκδοσης δοκιμών:.....
5. Παρατηρήσεις (εάν υπάρχουν):
6. Συνημμένα: το ευρετήριο και το πακέτο πληροφοριών
7. Το όχημα πληροί/δεν πληροί ⁽²⁾ τις τεχνικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας:
.....

(Τόπος)

(Υπογραφή)

(Ημερομηνία)

Συνημμένα: Πακέτο πληροφοριών.

⁽¹⁾ Όπως ορίζεται στο μέρος Α του παραρτήματος II της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ.

⁽²⁾ Δεν αναγράφεται όπου δεν έχει εφαρμογή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ

1. Σκοπός του παρόντος παραρτήματος

Το παρόν παράρτημα περιγράφει την προκαταρκτική αξιολόγηση που πρέπει να διενεργεί ο αρμόδιος φορέας για να εξασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής έχει εφαρμόσει τις αναγκαίες ρυθμίσεις και διαδικασίες.

2. Αρμόδιος φορέας

Ο αρμόδιος φορέας συμμορφώνεται με το πρότυπο EN 45012: 1989 ή ISO/IEC Guide 62: 1996 σχετικά με τα γενικά κριτήρια για φορείς πιστοποίησης που παρέχουν πιστοποίηση συστημάτων ποιότητας όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης που εφαρμόζει ο κατασκευαστής.

3. Έλεγχοι που διενεργούνται από τον αρμόδιο φορέα

3.1. Ο αρμόδιος φορέας εξασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου:

- α) να συλλέγει τα αναγκαία στοιχεία από ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού και ιδίως τη φύση και τη μάζα όλων των υλικών που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή των οχημάτων προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι υπολογισμοί που απαιτούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
- β) να έχει στη διάθεσή του όλα τα λοιπά αναγκαία στοιχεία του οχήματος που απαιτούνται για τη διαδικασία υπολογισμού, όπως τον όγκο των υγρών κ.λπ·
- γ) να ελέγχει επαρκώς τις πληροφορίες που λαμβάνει από τους προμηθευτές·
- δ) να διαχειρίζεται την κατανομή των υλικών·
- ε) να μπορεί να εκτελεί τον υπολογισμό των ποσοστών της δυνατότητας ανακύκλωσης και ανάκτησης σύμφωνα με το πρότυπο ISO 22628: 2002·
- στ) να επισημαίνει τα κατασκευαστικά στοιχεία που αποτελούνται από πολυμερή και ελαστομερή, σύμφωνα με την απόφαση 2003/138/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση προτύπων κωδικοποίησης για τα κατασκευαστικά στοιχεία και τα υλικά, δυνάμει της οδηγίας 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ⁽¹⁾·
- ζ) να εξακριβώνει ότι κανένα κατασκευαστικό στοιχείο του παραρτήματος V δεν επαναχρησιμοποιείται στην κατασκευή νέων οχημάτων.

3.2. Ο κατασκευαστής παρέχει στον αρμόδιο φορέα όλες τις σχετικές πληροφορίες υπό μορφή εγγράφων. Ιδίως η ανακύκλωση και η ανάκτηση υλικών τεκμηριώνονται με τα κατάλληλα έγγραφα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 53 της 28.2.2003, σ. 58.

Προσάρτημα του παραρτήματος IV

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2005/64/ΕΚ

Αριθ. [...Κωδικός]

[..... ο αρμόδιος φορέας]

Πιστοποιεί ότι

(Κατασκευαστής):

(Διεύθυνση του κατασκευαστή):

συμμορφώνεται με τις διατάξεις του παραρτήματος IV της οδηγίας 2005/64/ΕΚ.

Οι έλεγχοι διενεργήθηκαν στις:

από (επωνυμία και διεύθυνση του αρμόδιου φορέα):

Αριθμός έκθεσης:

Το πιστοποιητικό ισχύει έως [...ημερομηνία]

[.....τόπος]

[.....ημερομηνία]

[.....υπογραφή]

Συνημμένα: Περιγραφή της στρατηγικής που συνιστά ο κατασκευαστής στους τομείς της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της ανάκτησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΜΗ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΜΑ

1. Εισαγωγή

Το παρόν παράρτημα αφορά τα κατασκευαστικά στοιχεία οχημάτων που ανήκουν στις κατηγορίες M₁ και N₁, τα οποία δεν πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται στην κατασκευή νέων οχημάτων.

2. Κατάλογος κατασκευαστικών στοιχείων

- Όλοι οι αερόσακοι ⁽¹⁾, συμπεριλαμβανομένων των μαξιλαριών, των πυροτεχνικών ενεργοποιητών, των ηλεκτρονικών μονάδων ελέγχου και των αισθητήρων·
- Σύνολα αυτόματων ή μη αυτόματων ζωνών ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων των ιμάντων, των πορπών, των συσπειρωτήρων, των πυροτεχνικών ενεργοποιητών·
- Καθίσματα (μόνον σε περιπτώσεις όπου έχουν ενσωματωθεί στο κάθισμα αγκυρώσεις ζωνών ασφαλείας ή/και αερόσακοι)·
- Μονάδες μανδάλωσης του συστήματος διεύθυνσης που επενεργούν στην κολόνα διεύθυνσης·
- Συστήματα ακινητοποίησης, συμπεριλαμβανομένων των πομποδεκτών και των ηλεκτρονικών μονάδων ελέγχου·
- Συστήματα μετεπεξεργασίας (δηλαδή καταλυτικοί μετατροπείς, φίλτρα σωματιδίων)·
- Σιγαστήρες εξάτμισης.

⁽¹⁾ Στις περιπτώσεις που ο αερόσακος έχει τοποθετηθεί μέσα στο τιμόνι, το ίδιο το τιμόνι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 70/156/ΕΟΚ

Η οδηγία 70/156/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

(1) Τα ακόλουθα σημεία προστίθενται στο παράρτημα I:

«15. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ, ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ και ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ

15.1. Έκδοση στην οποία ανήκει το όχημα αναφοράς:

15.2. Μάζα του οχήματος αναφοράς με αμάξωμα ή μάζα του πλαισίου με θάλαμο οδήγησης, χωρίς αμάξωμα ή/και συσκευή ζεύξης εφόσον ο κατασκευαστής δεν τοποθετεί το αμάξωμα ή/και τη συσκευή ζεύξης (συμπεριλαμβανομένων των υγρών, των εργαλείων, του εφεδρικού τροχού, εφόσον τοποθετούνται) χωρίς οδηγό:

15.3. Μάζες υλικών του οχήματος αναφοράς

15.3.1. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την προεπεξεργασία (##):

15.3.2. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την αποσυναρμολόγηση (##):

15.3.3. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την επεξεργασία μη μεταλλικών υπολειμμάτων και θεωρείται ανακυκλώσιμο (##):

15.3.4. Μάζα υλικού που λαμβάνεται υπόψη κατά την επεξεργασία μη μεταλλικών υπολειμμάτων και θεωρείται ανακτήσιμη ενέργεια (##):

15.3.5. Κατανομή των υλικών (##):

15.3.6. Συνολική μάζα των υλικών τα οποία είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακυκλώσιμα:

15.3.7. Συνολική μάζα των υλικών τα οποία είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή/και ανακτήσιμα:

15.4. Ποσοστά

15.4.1. Ποσοστό δυνατότητας ανακύκλωσης “ $A_{κυκ}$ (%)”:

15.4.2. Ποσοστό δυνατότητας ανάκτησης “ $A_{κτη}$ (%)”:

(##) Οι ορισμοί αυτών των μεγεθών δίνονται στο πρότυπο ISO 22628: 2002.»

- (2) Στο μέρος I του παραρτήματος IV προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«Θέμα	Αριθμός οδηγίας	Παραπομπή Επίσημης Εφημερίδας	Εφαρμογή									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Δυνατότητα ανακύκλωσης	2005/64/EK	L 310 της 25 Νοεμβρίου 2005, σ. 10	X	—	—	X	—	—				»

- (3) Το παράρτημα XI τροποποιείται ως εξής:

- α) στο προσάρτημα 1 προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«Σημείο	Θέμα	Αριθμός οδηγίας	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59	Δυνατότητα ανακύκλωσης	2005/64/EK	Μ.Δ.	Μ.Δ.	—	—»

- β) στο προσάρτημα 2 προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«Σημείο	Θέμα	Αριθμός οδηγίας	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Δυνατότητα ανακύκλωσης	2005/64/EK	Μ.Δ.	—	—	Μ.Δ.	—	—	—	—	—	—»

- γ) στο προσάρτημα 3 προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«Σημείο	Θέμα	Αριθμός οδηγίας	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Δυνατότητα ανακύκλωσης	2005/64/EK	—	—	Μ.Δ.	—	—	—	—	—	—»

ΟΔΗΓΙΑ 2005/65/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 2005

σχετικά με την ενίσχυση της ασφαλείας των λιμένων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα συμβάντα που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια, τα οποία οφείλονται στην τρομοκρατία τοποθετούνται μεταξύ των σημαντικότερων απειλών των ιδανικών της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της ειρήνης, που αποτελούν την πεμπτούσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (2) Τα πρόσωπα, οι υποδομές και ο εξοπλισμός στους λιμένες θα πρέπει να προστατεύονται κατά συμβάντων που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και των καταστρεπτικών τους επιπτώσεων. Η προστασία αυτή αναμένεται ότι θα αποβεί προς όφελος των χρηστών των μεταφορών, της οικονομίας και της κοινωνίας ως συνόλου.
- (3) Στις 31 Μαρτίου 2004, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004 της 31ης Μαρτίου 2004 για τη βελτίωση της ασφαλείας στα πλοία και στις λιμενικές εγκαταστάσεις ⁽⁴⁾. Τα μέτρα ναυτικής ασφαλείας που επιβάλλονται με τον εν λόγω κανονισμό αποτελούν μέρος μόνο των αναγκαίων μέτρων για την επίτευξη επαρκούς επιπέδου ασφαλείας για τις συναφείς με τη ναυτιλία αλυσίδες μεταφορών καθ' όλη την έκτασή τους. Το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού περιορίζεται σε μέτρα ασφαλείας επί των πλοίων και στην άμεση διεπαφή πλοίου/λιμένα.

(4) Προκειμένου να επιτευχθεί η πληρέστερη δυνατή προστασία για επαγγελματικούς κλάδους σχετικούς με τη ναυτιλία και τους λιμένες, θα πρέπει να εισαχθούν μέτρα ασφαλείας λιμένων που να καλύπτουν κάθε λιμένα εντός των ορίων που καθορίζει το οικείο κράτος μέλος και να διασφαλίζεται έτσι ότι μέτρα ασφαλείας λαμβανόμενα κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004 επωφελούνται από την αυξημένη ασφάλεια στις ζώνες λιμενικής δραστηριότητας. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλους τους λιμένες στους οποίους ευρίσκονται μία ή περισσότερες λιμενικές εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

(5) Ο στόχος της παρούσας οδηγίας ως προς την ασφάλεια θα πρέπει να επιτευχθεί με θέσπιση των κατάλληλων μέτρων, χωρίς να επηρεάζονται οι κανόνες των κρατών μελών στον τομέα της εθνικής ασφαλείας και τα μέτρα που θα ήταν δυνατό να ληφθούν με βάση τον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(6) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βασίζονται σε λεπτομερείς αξιολογήσεις ασφαλείας με σκοπό τον προσδιορισμό των ακριβών ορίων των λιμενικών περιοχών που αφορούν τα μέτρα ασφαλείας καθώς και τα διάφορα μέτρα τα απαιτούμενα για την εξασφάλιση της ενδεδειγμένης ασφαλείας των λιμένων. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να διαφέρουν ανάλογα με το επίπεδο ασφαλείας που έχει τεθεί και να αντικατοπτρίζουν διαφορές στον τύπο επικινδυνότητας των διαφόρων υποπεριοχών του λιμένα.

(7) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγκρίνουν σχέδια ασφαλείας λιμένων τα οποία θα ενσωματώνουν τα πορίσματα της αξιολόγησης ασφαλείας λιμένα. Η αποτελεσματικότητα των μέτρων ασφαλείας απαιτεί επίσης τη σαφή κατανομή καθηκόντων μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων μερών καθώς και τακτικές ασκήσεις. Η εν λόγω σαφής κατανομή καθηκόντων και η καταχώριση των διαδικασιών άσκησης στο μορφότυπο του σχεδίου ασφαλείας λιμένα θεωρείται ότι συμβάλλουν τα μέγιστα στην αποτελεσματικότητα αμφοτέρων των προληπτικών και των επανορθωτικών μέτρων ασφαλείας του λιμένα.

(8) Τα φορτηγά-οχηματαγωγά πλοία (ro-ro) είναι ιδιαίτερος ευαίσθητα σε συμβάντα που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια, ιδίως εάν μεταφέρουν επιβάτες και φορτίο. Θα πρέπει να λαμβάνονται επαρκή μέτρα, βάσει αξιολόγησης επικινδυνότητας, τα οποία να διασφαλίζουν ότι επιβατηγά και φορτηγά αυτοκίνητα προοριζόμενα να μεταφερθούν επί φορτηγού-οχηματαγωγού σκάφους σε εσωτερικές ή διεθνείς γραμμές δεν προκαλούν κίνδυνο στο πλοίο, στους επιβάτες και στο πλήρωμά τους ή στο φορτίο. Τα μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται κατά τρόπο τέτοιο, ώστε να παρακαλύεται κατά το ελάχιστο δυνατό η ροή της εργασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 120 της 20.5.2005, σ. 28.

⁽²⁾ ΕΕ C 43 της 18.2.2005, σ. 26.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαΐου 2005 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 2005.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 129 της 29.4.2004, σ. 6.

- (9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συνιστούν επιτροπές για την ασφάλεια των λιμένων επιφορτισμένες με την παροχή πρακτικών συμβουλών εντός των λιμένων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι αρμοδιότητες στην ασφάλεια λιμένα αναγνωρίζονται σαφώς από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρακολουθούν τη συμμόρφωση προς τους κανόνες ασφαλείας και να συγκροτούν σαφώς αρμόδια αρχή για όλους τους λιμένες τους, να εγκρίνουν όλες τις αξιολογήσεις και τα σχέδια ασφαλείας για τους λιμένες τους, να καθορίζουν και γνωστοποιούν κατά περίπτωση τα επίπεδα ασφαλείας και να μεριμνούν ώστε τα μέτρα να γνωστοποιούνται, να εφαρμόζονται και να συντονίζονται καλώς.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγκρίνουν αξιολογήσεις και σχέδια και να παρακολουθούν την εφαρμογή τους στους λιμένες τους. Προκειμένου να μειωθεί στο ελάχιστο η αναστάτωση στους λιμένες καθώς και η διοικητική επιβάρυνση των φορέων επιθεώρησης, η εκ μέρους της Επιτροπής παρακολούθηση της εφαρμογής της οδηγίας θα πρέπει να διενεργείται από κοινού με τις επιθεωρήσεις που προβλέπονται με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνούν ώστε ένας φορέας να αναλαμβάνει τον ρόλο του συντονιστικού κέντρου ασφαλείας λιμένα μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών. Θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με το ποιοι λιμένες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία βάσει των αξιολογήσεων ασφαλείας που έχουν πραγματοποιηθεί.
- (13) Η αποτελεσματική και ομοιόμορφη εφαρμογή των μέτρων της εν λόγω πολιτικής ασφαλείας εγείρει σημαντικά ερωτήματα σχετικά με τη χρηματοδότησή της. Η χρηματοδότηση των επιπλέον μέτρων ασφαλείας δεν θα πρέπει να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Έως τις 30 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τα πορίσματα μελέτης σχετικά με τις δαπάνες που συνεπάγονται τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, εξετάζοντας ιδίως τον τρόπο καταμερισμού του κόστους μεταξύ των δημοσίων αρχών, των λιμενικών αρχών και των φορέων εκμετάλλευσης.
- (14) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που έχουν αναγνωριστεί ειδικότερα από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (15) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.
- (16) Θα πρέπει να καθοριστεί διαδικασία για την προσαρμογή της παρούσας οδηγίας προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις σε διεθνή όργανα και, υπό το πρίσμα της εμπειρίας, να αναπροσαρμόζονται ή να συμπληρώνονται οι λεπτομερείς διατάξεις των παραρτημάτων της, χωρίς να επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- (17) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η ισόρροπη εισαγωγή κατάλληλων μέτρων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και της πολιτικής για τους λιμένες, μπορούν, λόγω της ευρωπαϊκής κλίμακας της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (18) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αφορά θαλάσσιους λιμένες, οι υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται σ' αυτήν δεν θα πρέπει να ισχύουν για την Αυστρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, το Λουξεμβούργο ή τη Σλοβακία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η εισαγωγή κοινοτικών μέτρων με σκοπό την ενίσχυση της ασφαλείας λιμένων ενόψει απειλών για συμβάντα που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια.

Η παρούσα οδηγία διασφαλίζει επίσης ότι τα μέτρα ασφαλείας που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004 επωφελούνται της ενισχυμένης ασφαλείας των λιμένων.

2. Τα μέτρα της παραγράφου 1 συνίστανται σε:

- α) κοινούς βασικούς κανόνες για μέτρα ασφαλείας των λιμένων·
- β) μηχανισμό εφαρμογής των εν λόγω κανόνων·
- γ) προσήκοντες μηχανισμούς παρακολούθησης της συμμόρφωσης.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα ασφαλείας τα οποία τηρούνται σε λιμένες. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε περιοχές που συνδέονται με λιμένες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Τα μέτρα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία εφαρμόζονται σε κάθε λιμένα κείμενο στο έδαφος κράτους μέλους στον οποίο βρίσκονται μία ή περισσότερες λιμενικές εγκαταστάσεις που καλύπτονται από εγκεκριμένο σχέδιο ασφαλείας λιμενικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε λιμένες.

3. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν για κάθε λιμένα τα όρια του λιμένος για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, λαμβανόμενων δεόντως υπόψη των στοιχείων που προκύπτουν από την αξιολόγηση ασφαλείας του λιμένα.

4. Εφόσον το κράτος μέλος έχει καθορίσει ότι τα όρια λιμενικής εγκατάστασης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004 καλύπτουν όντως τον λιμένα, οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004 υπερισχύουν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

1. «λιμένας», οποιαδήποτε προσδιορισμένη περιοχή ξηράς και νερού, με όρια τα οποία καθορίζουν τα κράτη μέλη εντός των οποίων κείται ο λιμένας, η οποία περιλαμβάνει έργα και εξοπλισμό που προορίζονται για την εξυπηρέτηση των εργασιών εμπορικών θαλάσσιων μεταφορών·
2. «διεπαφή πλοίου/λιμένα», οι διαδράσεις που πραγματοποιούνται όταν πλοίο εκτίθεται κατευθείαν και αμέσως στις επιπτώσεις ενεργειών που περιλαμβάνουν τη διακίνηση προσώπων ή εμπορευμάτων ή την παροχή λιμενικών υπηρεσιών προς ή από το πλοίο·
3. «λιμενική εγκατάσταση», ο χώρος όπου λαμβάνει χώρα η διεπαφή πλοίου/λιμένα. Περιλαμβάνονται περιοχές, όπως αγκυροβόλια, προβλήτες αναμονής και ζώνες προσέγγισης από θάλασσα, ανάλογα με την περίπτωση·
4. «συντονιστικό κέντρο για την ασφάλεια του λιμένα», ο καθορισμένος από κάθε κράτος μέλος φορέας που λειτουργεί ως σημείο επαφής για την Επιτροπή και τα κράτη μέλη και έχει σκοπό να διευκολύνει, να παρακολουθεί και να παρέχει πληροφορίες για την εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας του λιμένα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία·
5. «αρχή ασφαλείας λιμένα», η αρχή που είναι αρμόδια για θέματα ασφαλείας σε δεδομένο λιμένα.

Άρθρο 4

Συντονισμός προς μέτρα λαμβανόμενα κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα ασφαλείας λιμένα που εισάγονται με την παρούσα οδηγία να συντονίζονται στενά προς τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

Άρθρο 5

Αρχή ασφαλείας λιμένα

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρχή ασφαλείας λιμένα για κάθε λιμένα καλυπτόμενο από την παρούσα οδηγία. Κάθε αρχή ασφαλείας λιμένα είναι δυνατό να ορίζεται για περισσότερους από έναν λιμένες.

2. Η αρχή ασφαλείας λιμένα είναι υπεύθυνη για την κατάρτιση και την εφαρμογή σχεδίων ασφαλείας λιμένα, βάσει των πορισμάτων των αξιολογήσεων ασφαλείας του λιμένα.

3. Τα κράτη μέλη είναι δυνατό να ορίζουν την «αρμόδια αρχή για την ασφάλεια στη θάλασσα» που προβλέπεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004 ως αρχή ασφαλείας λιμένα.

Άρθρο 6

Αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε για τους λιμένες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας να πραγματοποιούνται αξιολογήσεις ασφαλείας λιμένα. Οι εν λόγω αξιολογήσεις λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες των διαφόρων τμημάτων κάθε λιμένα καθώς και, εφόσον η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους το θεωρεί σκόπιμο, των παρακείμενων περιοχών του, εάν οι περιοχές αυτές έχουν επίπτωση στην ασφάλεια του λιμένα και λαμβάνουν υπόψη τις αξιολογήσεις για λιμενικές εγκαταστάσεις εντός των ορίων των εν λόγω εγκαταστάσεων, όπως αυτές έχουν πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

2. Κάθε αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα πραγματοποιείται λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τις λεπτομερείς απαιτήσεις που προβλέπονται στο παράρτημα I.

3. Αξιολογήσεις ασφαλείας λιμένα είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται από αναγνωρισμένο οργανισμό ασφαλείας του άρθρου 11.

4. Οι αξιολογήσεις ασφαλείας του λιμένα εγκρίνονται από το οικείο κράτος μέλος.

Άρθρο 7

Σχέδιο ασφαλείας λιμένα

1. Με την επιφύλαξη των πορισμάτων των αξιολογήσεων ασφαλείας λιμένα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια ασφαλείας λιμένα αναπτύσσονται, τηρούνται και ενημερώνονται. Τα σχέδια ασφαλείας λιμένα ανταποκρίνονται επαρκώς στις ιδιαιτερότητες διαφόρων τμημάτων του λιμένα και ενσωματώνουν τα σχέδια ασφαλείας για λιμενικές εγκαταστάσεις εντός των ορίων των εγκαταστάσεων αυτών που καθορίζονται κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

2. Για καθένα από τα επίπεδα ασφαλείας του άρθρου 8, τα σχέδια ασφαλείας λιμένα προσδιορίζουν:

- α) τις ακολουθητέες διαδικασίες·
- β) τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·
- γ) τις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν.

3. Κάθε σχέδιο ασφαλείας λιμένα λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις λεπτομερείς απαιτήσεις του παραρτήματος II. Εφόσον και καθόσον απαιτείται, το σχέδιο ασφαλείας του λιμένα, ειδικότερα, περιλαμβάνει μέτρα ασφαλείας που εφαρμόζονται στους επιβάτες και στα οχήματα που πρόκειται να επιβιβασθούν σε ποντοπόρα επιβατηγά και οχηματαγωγά πλοία. Στην περίπτωση διεθνών υπηρεσιών θαλασσιών μεταφορών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συνεργάζονται στην αξιολόγηση ασφαλείας.

4. Τα σχέδια ασφαλείας του λιμένα είναι δυνατό να αναπτύσσονται από αναγνωρισμένο οργανισμό ασφαλείας του άρθρου 11.

5. Τα σχέδια ασφαλείας του λιμένα εγκρίνονται από τα οικεία κράτη μέλη πριν εφαρμοστούν.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εφαρμογή των σχεδίων ασφαλείας του λιμένα παρακολουθείται. Η παρακολούθηση θα πρέπει να συντονίζεται προς άλλες ελεγκτικές δραστηριότητες που εκτελούνται στον λιμένα.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διεξάγονται κατάλληλες ασκήσεις, λαμβανόμενων υπόψη των βασικών απαιτήσεων για ασκήσεις εκπαίδευσης στον τομέα της ασφάλειας που παρατίθενται στο παράρτημα III.

Άρθρο 8

Επίπεδα ασφαλείας

1. Τα κράτη μέλη εισάγουν σύστημα επιπέδων ασφαλείας για λιμένες ή μέρη λιμένων.

2. Προβλέπονται τρία επίπεδα ασφαλείας, όπως καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004:

- ως «επίπεδο ασφαλείας 1» νοείται το επίπεδο για το οποίο διατηρούνται συνεχώς ελάχιστα ενδεικνύμενα προστατευτικά μέτρα ασφαλείας·
- ως «επίπεδο ασφαλείας 2» νοείται το επίπεδο για το οποίο λόγω αυξημένου κινδύνου για συμβάν ασφαλείας, επί κάποιο χρονικό διάστημα διατηρούνται επιπρόσθετα ενδεικνύμενα προστατευτικά μέτρα ασφαλείας·
- ως «επίπεδο ασφαλείας 3» νοείται το επίπεδο για το οποίο, όταν συμβάν ασφαλείας είναι πιθανό ή αμέσως πιθανό, αν και δεν είναι δυνατό να εντοπισθεί ο συγκεκριμένος στόχος, επί περιορισμένο χρονικό διάστημα διατηρούνται περαιτέρω ειδικά προστατευτικά μέτρα ασφαλείας.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα χρησιμοποιούμενα επίπεδα ασφαλείας για έκαστο λιμένα ή μέρος λιμένος. Σε κάθε επίπεδο ασφαλείας, κάθε κράτος μέλος μπορεί να καθορίζει την εφαρμογή διαφορετικών μέτρων ασφαλείας σε διάφορα μέρη του λιμένα ανάλογα με το πόρισμα της αξιολόγησης για την ασφάλεια λιμένα.

4. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στο ενδεδειγμένο ή στα ενδεδειγμένα πρόσωπα το επίπεδο ασφαλείας που ισχύει για κάθε λιμένα ή μέρος λιμένα καθώς και τυχόν σχετικές μεταβολές.

Άρθρο 9

Υπεύθυνος ασφαλείας λιμένα

1. Το οικείο ράτος μέλος εγκρίνει υπεύθυνο ασφαλείας λιμένα για κάθε λιμένα. Κάθε λιμένας διαθέτει, εάν είναι εφικτό, διαφορετικό υπεύθυνο ασφαλείας λιμένα, αλλά επιτρέπεται, εφόσον απαιτείται, να έχει κοινό υπεύθυνο ασφαλείας.

2. Οι υπεύθυνοι ασφαλείας λιμένα λειτουργούν ως σημείο επαφής για θέματα σχετικά με την ασφάλεια λιμένων.

3. Όταν ο υπεύθυνος ασφαλείας λιμένα δεν είναι ο ίδιος με τον αξιωματικό λιμενικής εγκατάστασης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004, εξασφαλίζεται η στενή συνεργασία μεταξύ τους.

Άρθρο 10

Αναθεωρήσεις

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αξιολογήσεις ασφαλείας λιμένα και τα σχέδια ασφαλείας λιμένα αναθεωρούνται καταλλήλως. Η αναθεώρηση λαμβάνει χώρα τουλάχιστον άπαξ κάθε πενταετία.

2. Κατά την αναθεώρηση, ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 6 ή του άρθρου 7, κατά περίπτωση.

Άρθρο 15

Άρθρο 11

Αναγνωρισμένος οργανισμός ασφαλείας

Τα κράτη μέλη ορίζουν αναγνωρισμένους οργανισμούς ασφαλείας για τους σκοπούς που προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία. Οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί ασφαλείας λιμένα πληρούν τους όρους του παραρτήματος IV.

Άρθρο 12

Συντονιστικό κέντρο ασφαλείας λιμένα

Τα κράτη μέλη ορίζουν συντονιστικό κέντρο για θέματα ασφαλείας λιμένα. Τα κράτη μέλη μπορούν, για θέματα ασφαλείας λιμένα, να ορίζουν το συντονιστικό κέντρο που ορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004. Το συντονιστικό κέντρο ασφαλείας λιμένος ανακοινώνει στην Επιτροπή τον κατάλογο λιμένων που καλύπτει η παρούσα οδηγία και την ενημερώνει για τυχόν μεταβολές του καταλόγου αυτού.

Άρθρο 13

Έλεγχος εφαρμογής και συμμόρφωσης

1. Τα κράτη μέλη δημιουργούν σύστημα το οποίο διασφαλίζει τακτική και επαρκή επιθεώρηση των σχεδίων ασφαλείας λιμένων και της εφαρμογής τους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα συντονιστικά κέντρα του άρθρου 12, παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας από τα κράτη μέλη.

3. Η παρακολούθηση αυτή διενεργείται από κοινού με τις επιθεωρήσεις που προβλέπει το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

Άρθρο 14

Προσαρμογές

Τα παραρτήματα I έως IV είναι δυνατό να τροποποιούνται κατά τη διαδικασία του άρθρου 15 παράγραφος 2, χωρίς να επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συγκροτείται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβανόμενων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η προθεσμία του άρθρου 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται ένας μήνας.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 16

Εμπιστευτικότητα και διάδοση πληροφοριών

1. Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας η Επιτροπή λαμβάνει, σύμφωνα με την απόφαση 2001/844/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ⁽¹⁾, κατάλληλα μέτρα για την προστασία πληροφοριών υποκείμενων σε απαίτηση εμπιστευτικότητας στις οποίες έχει πρόσβαση ή οι οποίες της ανακοινώνονται από κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν ισοδύναμα μέτρα σύμφωνα με τη σχετική εθνική νομοθεσία.

2. Κάθε μέλος του προσωπικού το οποίο διενεργεί επιθεωρήσεις για την ασφαλεία ή χειρίζεται εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίες συναφείς με την παρούσα οδηγία είναι καταλλήλου επιπέδου από άποψη ασφαλείας, το οποίο κρίνεται από το κράτος μέλος του οποίου την εθνικότητα έχει το εν λόγω μέλος του προσωπικού.

Άρθρο 17

Κυρώσεις

⁽¹⁾ ΕΕ L 317 της 3.12.2001, σ. 1· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2005/94/ΕΚ, Ευρατόμ (ΕΕ L 31 της 4.2.2005, σ. 66).

Για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη θέσπιση κυρώσεων αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών.

Άρθρο 18**Εφαρμογή**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία έως τις 15 Ιουνίου 2007. Ενημερώνουν πάραυτα την Επιτροπή σχετικά.

Κατά την έκδοσή τους από τα κράτη μέλη οι εν λόγω διατάξεις περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τον τρόπο της εν λόγω παραπομπής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων διατάξεων εθνικής νομοθεσίας την οποία εκδίδουν στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19**Έκθεση αξιολόγησης**

Έως τις 15 Δεκεμβρίου 2008 και εν συνεχεία κάθε πέντε χρόνια, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, βάσει, μεταξύ άλλων, των πληροφοριών που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 13. Στην έκθεση, η Επιτροπή αναλύει τη συμμόρφωση των κρατών μελών με την παρούσα οδηγία και την αποτελεσματικότητα των

ληφθέντων μέτρων. Εφόσον απαιτείται, υποβάλλει προτάσεις για συμπληρωματικά μέτρα.

Άρθρο 20**Θέση σε ισχύ**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 21**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη που έχουν λιμένες, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2.

Στρασβούργο, 26 Οκτωβρίου 2005.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
D. ALEXANDER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΙΜΕΝΑ

Η αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα αποτελεί τη βάση για το σχέδιο ασφαλείας λιμένα και την εφαρμογή του. Η αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα θα καλύπτει τουλάχιστον:

- τον προσδιορισμό και την αξιολόγηση σημαντικού υλικοτεχνικού εξοπλισμού και υποδομών που είναι σημαντικά και πρέπει να προστατευθούν,
- τον προσδιορισμό πιθανών απειλών για τον εν λόγω υλικοτεχνικό εξοπλισμό και υποδομές και το ενδεχόμενο πραγματοποίησής τους, προκειμένου να καθορισθούν και να ιεραρχηθούν μέτρα ασφαλείας,
- τον προσδιορισμό, την επιλογή και την ιεράρχηση αντιμέτρων και διαδικαστικών μεταβολών καθώς και του επιπέδου αποτελεσματικότητάς τους όσον αφορά τη μείωση της τρωτότητας, και
- τον προσδιορισμό αδυναμιών, περιλαμβανόμενου του ανθρώπινου παράγοντα, σε υποδομές, πολιτικές και διαδικασίες.

Προς το σκοπό αυτό η αξιολόγηση θα καλύπτει τουλάχιστον:

- τον προσδιορισμό όλων των περιοχών οι οποίες έχουν σχέση με την ασφάλεια του λιμένα, με καθορισμό ταυτόχρονα των ορίων του λιμένα. Εδώ περιλαμβάνονται λιμενικές εγκαταστάσεις οι οποίες ήδη καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 725/2004 και η αξιολόγηση επικινδυνότητας των οποίων θα χρησιμεύσει ως βάση,
- τον προσδιορισμό θεμάτων ασφαλείας που απορρέουν από τη διαπαφή μεταξύ μέτρων για λιμενικές εγκαταστάσεις και άλλων μέτρων ασφαλείας λιμένα,
- τον προσδιορισμό του προσωπικού για το οποίο θα γίνει έρευνα του ιστορικού ή/και το οποίο θα λάβει έγκριση από τις αρχές ασφαλείας λόγω της εμπλοκής του σε περιοχές υψηλού κινδύνου,
- την υποδιαίρεση, εφόσον είναι χρήσιμη, του λιμένα ανάλογα με το ενδεχόμενο επελεύσεως συμβάντων που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια. Οι περιοχές δεν θα κρίνονται μόνο με βάση τον άμεσο τύπο τους ως ενδεχόμενοι στόχοι αλλά και το δυνητικό ρόλο τους ως διόδου σε περίπτωση που στοχεύονται γειτονικές περιοχές,
- τον προσδιορισμό διακυμάνσεων επικινδυνότητας, π.χ. με βάση την εποχικότητα,
- τον προσδιορισμό των ειδικών χαρακτηριστικών κάθε υποζώνης όπως θέση, προσβάσεις, τροφοδότηση με ηλεκτρική ενέργεια, σύστημα επικοινωνιών, ιδιοκτησία και χρήστες καθώς και άλλα στοιχεία που θεωρούνται συναφή με την ασφάλεια,
- τον προσδιορισμό ενδεχόμενων εκδοχών απειλής για τον λιμένα. Το σύνολο του λιμένα ή συγκεκριμένα τμήματα της υποδομής, τα φορτία, οι αποσκευές, τα πρόσωπα ή ο εξοπλισμός μεταφοράς εντός του λιμένα είναι δυνατόν να αποτελέσουν άμεσο στόχο προσδιοριζόμενης απειλής,
- τον προσδιορισμό των συγκεκριμένων συνεπειών της εκδοχής απειλής. Οι συνέπειες είναι δυνατό να έχουν επίπτωση σε μία ή περισσότερες υποπεριοχές. Πρέπει να προσδιορίζονται τόσο οι άμεσες όσο και οι έμμεσες συνέπειες. Ειδική προσοχή πρέπει να παρέχεται στον κίνδυνο ανθρώπινων θυμάτων,
- τον προσδιορισμό ενδεχομένων σωρευτικών επιπτώσεων συμβάντος που θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια,

- τον προσδιορισμό των τρωτών σημείων κάθε υποπεριοχής,
- τον προσδιορισμό όλων των οργανωτικών παραμέτρων των σχετικών με τη συνολική ασφάλεια λιμένα, περιλαμβανομένης της κατανομής όλων των εξουσιών των συναφών με την ασφάλεια, των υφιστάμενων κανόνων και διαδικασιών,
- τον προσδιορισμό στο σύνολο της ασφαλείας λιμένα τρωτών σημείων σχετικών με οργανωτικές, νομοθετικές και διαδικαστικές παραμέτρους,
- τον προσδιορισμό μέτρων, διαδικασιών και ενεργειών με σκοπό τη μείωση κρίσιμης σημασίας τρωτών σημείων. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να καταβάλλεται στην ανάγκη και τα μέσα ελέγχου πρόσβασης ή περιορισμών σε ολόκληρο τον λιμένα ή σε συγκεκριμένα τμήματα λιμένα, περιλαμβανομένης της ταυτοποίησης επιβατών, λιμενικών υπαλλήλων και άλλων εργαζομένων, επισκεπτών και πληρωμάτων, απαιτήσεων επίβλειμης ζωνών ή δραστηριοτήτων, ελέγχου φορτίου και αποσκευών. Τα μέτρα, οι διαδικασίες και οι ενέργειες πρέπει να συμβαδίζουν με τους εκτιμώμενους κινδύνους οι οποίοι είναι δυνατό να ποικίλλουν μεταξύ λιμενικών ζωνών,
- τον προσδιορισμό του τρόπου κατά τον οποίο μέτρα, διαδικασίες και ενέργειες πρέπει να ενισχυθούν ενόψει αύξησης του επιπέδου ασφαλείας,
- τον προσδιορισμό ειδικών απαιτήσεων για την αντιμετώπιση διαπιστωμένων προβλημάτων ασφαλείας όπως «ύποπτο» φορτίο, αποσκευή, εφοδιασμός με καύσιμα, προμήθειες προσώπων, άγνωστου κατόχου δέματα, γνωστοί κίνδυνοι (π.χ. βόμβα). Οι απαιτήσεις αυτές πρέπει να αναλύουν τις επιθυμητές συνθήκες είτε για διευθέτηση του κινδύνου όπου αυτός εντοπίζεται είτε μετά από μεταφορά σε ασφαλή περιοχή,
- τον προσδιορισμό μέτρων, διαδικασιών και ενεργειών με σκοπό τον περιορισμό και την άμβλυνση συνεπειών,
- τον προσδιορισμό κατανομής καθηκόντων ώστε να είναι δυνατή η ενδεδειγμένη και ορθή εφαρμογή των μέτρων, διαδικασιών και ενεργειών που προσδιορίζονται,
- την καταβολή ιδιαίτερης προσοχής, ανάλογα με την περίπτωση, στη σχέση που έχει με άλλα σχέδια ασφαλείας (π.χ. σχέδια ασφαλείας λιμενικής εγκατάστασης) και άλλα υφιστάμενα μέτρα ασφαλείας. Επίσης προσοχή πρέπει να δίδεται στη σχέση με άλλα σχέδια απόκρισης (π.χ. σχέδιο αντιμετώπισης πετρελαιοκηλίδας, σχέδιο έκτακτης ανάγκης για λιμένα, σχέδιο ιατρικής επέμβασης, σχέδιο πυρηνικής καταστροφής κ.λπ.),
- τον προσδιορισμό απαιτήσεων επικοινωνίας για την εφαρμογή των μέτρων και διαδικασιών,
- την καταβολή ιδιαίτερης προσοχής σε μέτρα για την προστασία από διαρροή πληροφοριών ευαίσθητων από άποψη ασφαλείας,
- τον προσδιορισμό των απαιτήσεων για «γνώση των αναγκαιών» όσον αφορά όλους τους άμεσα εμπλεκόμενους καθώς και, κατά περίπτωση, το ευρύ κοινό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΧΕΔΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΙΜΕΝΑ

Το σχέδιο ασφαλείας λιμένα περιέχει τις ρυθμίσεις ασφαλείας του λιμένα. Βασίζεται στις διαπιστώσεις της αξιολόγησης ασφαλείας λιμένα. Εκθέτει σαφώς λεπτομερή μέτρα. Περιέχει μηχανισμό ελέγχου που, κατά περίπτωση, δίδει τη δυνατότητα λήψης κατάλληλων διορθωτικών μέτρων.

Το σχέδιο ασφαλείας λιμένα βασίζεται στις ακόλουθες γενικές παραμέτρους:

- καθορισμός όλων των περιοχών που είναι συναφείς προς την ασφάλεια του λιμένα. Με βάση την αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα, τα μέτρα, οι διαδικασίες και οι ενέργειες είναι δυνατό να διαφέρουν από υποπεριοχή σε υποπεριοχή. Όντως, ορισμένες υποπεριοχές είναι δυνατό να απαιτούν δραστηκότερα προληπτικά μέτρα σε σχέση με άλλες. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να καταβάλλεται στις διεπαφές μεταξύ υποπεριοχών, όπως προσδιορίζεται στην αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα,
- διασφάλιση του συντονισμού των μέτρων ασφαλείας για περιοχές με διαφορετικά χαρακτηριστικά ασφαλείας,
- πρόβλεψη, εφόσον είναι αναγκαίο, διαφόρων μέτρων όσον αφορά τα διάφορα μέρη του λιμένα, με μεταβολή επιπέδων ασφαλείας, και ειδικές επιχειρησιακές πληροφορίες,
- προσδιορισμός της οργανωτικής δομής που υποστηρίζει την ενίσχυση της ασφαλείας λιμένα.

Με βάση τις γενικές αυτές παραμέτρους το σχέδιο ασφαλείας λιμένα κατανέμει καθήκοντα και εξειδικεύει σχέδια εργασίας στους ακόλουθους τομείς:

- απαιτήσεις πρόσβασης. Για ορισμένες περιοχές, οι απαιτήσεις τίθενται σε εφαρμογή μόνον εφόσον τα επίπεδα ασφαλείας υπερβαίνουν τα ελάχιστα όρια. Όλες οι απαιτήσεις και τα όρια πρέπει να περιλαμβάνονται συνολικά στο σχέδιο ασφαλείας λιμένα,
- απαιτήσεις ταυτοποίησης, ελέγχου αποσκευών και φορτίου. Οι απαιτήσεις είναι δυνατό να εφαρμόζονται ή να μην εφαρμόζονται σε υποπεριοχές. Οι απαιτήσεις είναι δυνατό να εφαρμόζονται ή να μην εφαρμόζονται πλήρως σε διαφορετικές υποπεριοχές. Πρόσωπα που εισέρχονται ή βρίσκονται σε κάποια υποπεριοχή είναι δυνατόν να υπόκεινται σε έλεγχο. Το σχέδιο ασφαλείας λιμένα θα ανταποκρίνεται κατάλληλα στις διαπιστώσεις της αξιολόγησης ασφαλείας λιμένα, που αποτελεί το εργαλείο με το οποίο προσδιορίζονται οι απαιτήσεις ασφαλείας για κάθε υποζώνη και σε κάθε επίπεδο ασφαλείας. Σε περίπτωση έκδοσης ειδικών δελτίων ταυτότητας για λόγους ασφαλείας λιμένα, πρέπει να καθορίζονται σαφείς διαδικασίες για την έκδοση, τη χρήση, έλεγχο και την επιστροφή των εν λόγω εγγράφων. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες ορισμένων ομάδων χρηστών λιμένων και να δίδουν τη δυνατότητα λήψης εξειδικευμένων μέτρων προκειμένου να περιορίζεται η αρνητική επίπτωση των απαιτήσεων ελέγχου πρόσβασης. Κάποιες κατηγορίες πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον ναυτικούς, υπαλλήλους των αρχών, άτομα τα οποία εργάζονται μόνιμα στον λιμένα, άτομα τα οποία εργάζονται ή επισκέπτονται τακτικά το λιμένα, κατοίκους στο λιμένα και άτομα τα οποία εργάζονται ή επισκέπτονται το λιμένα περιστασιακά,
- σχέση με αρχές ελέγχου φορτίων, ελέγχου αποσκευών και επιβατών. Όποτε είναι αναγκαίο, το σχέδιο πρέπει να προβλέπει τη διασύνδεση των πληροφορικών συστημάτων και των συστημάτων εκκαθάρισης των αρχών αυτών, περιλαμβανομένων ενδεχόμενων συστημάτων εκκαθάρισης πριν από την άφιξη,
- διαδικασίες και μέτρα για τον χειρισμό ύποπτων φορτίων, αποσκευών, καυσίμων, εφοδίων προσώπων, περιλαμβανομένου του προσδιορισμού ασφαλούς περιοχής. Επίσης διαδικασίες για άλλα θέματα ασφαλείας και παραβιάσεις της ασφαλείας λιμένα,
- απαιτήσεις επιτήρησης για υποπεριοχές ή δραστηριότητες εντός υποπεριοχών. Αμφότερες οι ανάγκες για τεχνικές λύσεις και οι λύσεις αυτές καθαυτές θα προέλθουν από την αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα,

- σηματοδότηση. Περιοχές με απαιτήσεις πρόσβασης ή/και ελέγχου πρέπει να σημαίνονται δεόντως. Οι απαιτήσεις ελέγχου και πρόσβασης λαμβάνουν δεόντως υπόψη κάθε συναφή νομοθεσία και πρακτικές. Η επιτήρηση ενεργειών πρέπει να καθίσταται δεόντως γνωστή σε περίπτωση που αυτό απαιτείται από την εθνική νομοθεσία,
- επικοινωνίες και εκκαθάριση για λόγους ασφαλείας. Κάθε πληροφορία σχετική με την ασφάλεια πρέπει να ανακοινώνεται σύμφωνα με πρότυπα εκκαθάρισης για την ασφάλεια περιλαμβανόμενα στο σχέδιο. Λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών, η επικοινωνία πρέπει να ακολουθεί την αρχή της γνώσης των αναγκαίων αλλά πρέπει να περιλαμβάνει, ανάλογα με την περίπτωση, διαδικασίες για ανακοινώσεις προς το ευρύ κοινό. Τα πρότυπα εκκαθάρισης για λόγους ασφαλείας θα αποτελούν μέρος του σχεδίου και αποβλέπουν στην προστασία των ευαίσθητου χαρακτήρα πληροφοριών ασφαλείας από μη εξουσιοδοτημένη κοινοποίηση,
- αναφορά συμβάντων ασφαλείας. Προκειμένου να διασφαλιστεί ταχεία απόκριση, το σχέδιο ασφαλείας λιμένα πρέπει να ορίζει σαφείς απαιτήσεις αναφοράς προς τον υπεύθυνο ασφαλείας του λιμένα για όλα τα συμβάντα ασφαλείας ή/και προς την αρχή ασφαλείας λιμένα,
- ενοποίηση με άλλα προληπτικά σχέδια ή ενέργειες. Το σχέδιο πρέπει να ασχολείται ειδικά με την ολοκλήρωση με άλλες ενέργειες πρόληψης και ελέγχου που ισχύουν στο λιμένα,
- ενοποίηση με άλλα σχέδια απόκρισης ή/και η ένταξη ειδικών μέτρων, διαδικασιών και ενεργειών απόκρισης. Το σχέδιο πρέπει να εξειδικεύει την αλληλεπίδραση και τον συντονισμό με άλλα σχέδια απόκρισης και έκτακτης ανάγκης. Εφόσον είναι αναγκαίο, πρέπει να διευθετούνται συγκρούσεις και ελλείψεις,
- απαιτήσεις εκπαίδευσης και διεξαγωγής ασκήσεων,
- λειτουργικές διαδικασίες για τη διοργάνωση και τη λειτουργία της ασφαλείας λιμένα. Το σχέδιο ασφαλείας λιμένα θα περιγράφει λεπτομερώς την οργάνωση της ασφαλείας λιμένα, την κατανομή αρμοδιοτήτων που προβλέπει και τις διαδικασίες λειτουργίας. Επίσης θα περιγράφει λεπτομερώς τον συντονισμό με υπαλλήλους αρμόδιους για την ασφάλεια λιμενικών εγκαταστάσεων και πλοίων ανάλογα με την περίπτωση. Θα οριοθετεί τα καθήκοντα της επιτροπής ασφαλείας λιμένα, εφόσον η επιτροπή αυτή υπάρχει,
- διαδικασίες για την προσαρμογή και την ενημέρωση του σχεδίου ασφαλείας λιμένα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Τουλάχιστον μία φορά κάθε ημερολογιακό έτος και με μέγιστο χρονικό διάστημα μεταξύ ασκήσεων εκπαίδευσης τους 18 μήνες πρέπει να διενεργούνται διάφοροι τύποι ασκήσεων εκπαίδευσης που είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν τη συμμετοχή υπευθύνων ασφαλείας λιμένων, από κοινού με αρμόδιες αρχές κρατών μελών, υπευθύνων ασφαλείας εταιρειών ή υπευθύνων ασφαλείας πλοίων, εφόσον αυτοί είναι διαθέσιμοι. Για τη συμμετοχή υπευθύνων ασφαλείας από εταιρείες ή υπαλλήλων ασφαλείας πλοίων σε κοινές ασκήσεις εκπαίδευσης πρέπει να υποβάλλονται αιτήσεις, λαμβανόμενων υπόψη των επιπτώσεων για το πλοίο από άποψη ασφαλείας και εργασίας. Αυτές οι ασκήσεις εκπαίδευσης πρέπει να προβλέπουν δοκιμές επικοινωνιών, συντονισμού, διαθεσιμότητας πόρων και απόκρισης. Οι ασκήσεις εκπαίδευσης είναι δυνατό να συνίστανται σε:

1. πλήρεις επιχειρήσεις επί χάρτου ή ασκήσεις πραγματικής κλίμακας·
 2. προσομοίωση επί χάρτου ή σεμινάρια· ή
 3. συνδυασμό με άλλες ασκήσεις που διεξάγονται όπως απόκριση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή άλλες ασκήσεις της αρχής του κράτους λιμένα.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΙΜΕΝΑ

Κάθε αναγνωρισμένος οργανισμός ασφαλείας λιμένα πρέπει να είναι σε θέση να επιδεικνύει:

1. εμπειρία σε θέματα σχετικά με την ασφαλεία λιμένα·
2. τις απαιτούμενες γνώσεις για τη λειτουργία λιμένα, περιλαμβανομένων γνώσεων μελέτης και κατασκευής λιμένων·
3. κατάλληλες γνώσεις άλλων λειτουργιών σχετικών με την ασφαλεία, οι οποίες ενδεχομένως επηρεάζουν την ασφαλεία λιμένα·
4. ικανότητα αξιολόγησης των πιθανών κινδύνων για την ασφαλεία λιμένα·
5. ικανότητα διατήρησης και βελτίωσης της εμπειρίας του προσωπικού του όσον αφορά την ασφαλεία λιμένα·
6. ικανότητα επιτήρησης της συνεχούς αξιοπιστίας του προσωπικού του·
7. ικανότητα τήρησης των ενδεδειγμένων μέτρων για την αποφυγή μη εξουσιοδοτημένης κοινοποίησης υλικού ευαίσθητου από άποψη ασφαλείας ή πρόσβασης σε τέτοιου είδους υλικό·
8. γνώση της συναφούς εθνικής και διεθνούς νομοθεσίας και απαιτήσεων ασφαλείας·
9. γνώση των υφιστάμενων μορφών απειλών και μέσων ασφαλείας·
10. ικανότητα αναγνώρισης και εντοπισμού όπλων, επικίνδυνων ουσιών και συσκευών·
11. ικανότητα αναγνώρισης, χωρίς διακρίσεις, στοιχείων χαρακτηριστικών και συμπεριφοράς για πρόσωπα τα οποία είναι ενδεχόμενο ότι απειλούν την ασφαλεία λιμένα·
12. γνώση των τεχνικών που χρησιμοποιούνται για την παράκαμψη μέτρων ασφαλείας·
13. γνώση του εξοπλισμού και συστημάτων ασφαλείας και επιτήρησης και τους λειτουργικούς τους περιορισμούς.

Ο αναγνωρισμένος οργανισμός ασφαλείας λιμένα ο οποίος έχει πραγματοποιήσει αξιολόγηση ασφαλείας λιμένα ή αναθεώρηση αξιολόγησης του είδους αυτού για κάποιο λιμένα δεν μπορεί να καταρτίζει ή να αναθεωρεί το σχέδιο ασφαλείας λιμένα για τον ίδιο λιμένα.
